

انجيل يوحنا

۱

انسان بیسن کلوم

۱ اول کلوم بید و کلوم پی خدا بید و کلوم، خدا بید؛ ۲ همو وان اول پی خدا بید. ۳ گل ای چیا بدس او افریده بیسن، هیچ چی بی او بوجود ن اومه. ۴ م او حیات بید و او حیات، نور آدمون بید. ۵ و ای نور م توریکی پرق زند و توریکی نترس حریف او نور بووه.

۶ شخصه ا جانب خدا فرسنیده بیس بید که نومش یحیی بید. ۷ او سی شوهادت داین اومه، سی شوهادت داین ور او نور، تا به واسطه او گل ایمون ارن. ۸ یحیی او نور نبید، بلکه اومه تا سی او نور شوهادت دهه. ۹ «او نور حقی که به گل آدمون روشنویی بخشه ا روسی به دنیا بمیومه.»

۱۰ او م دنیا بید و دنیا به واسطه او به وجود اومه؛ اما دنیا اووه ن اشناخت. ۱۱ او به ملک خودش اومه بید، اما قومش اووه قبول نکوردن. ۱۲ اما به گل هنون که اووه قبول کوردن، ای حق دا که بچون خدا خونده بوون، یعنی به هر که به نومش ایمون اره؛ ۱۳ ای بچون ا جسم به دنیا ن اومن بید، نه ا گوشت و خین، نه ا خاسه انسان، بلکه ا خدا متولد بیسن.

۱۴ و کلوم، انسان بیس و بنمون زندگی کورد. امون سیل جلالش کوریم، جلاله پرازنده کووک یکونه که ا جانب بووه اسمونی اومه بید، گل وجودش ا فض و حقیقت بید. ۱۵ یحیی وش شوهادت دا و گف: «یان همو وانکه دربارش بگفتم "او که بعد ا مو بمیا و ا مو بالاتر و برتره، سی یانکه قبل ا موتم بیدشته."» ۱۶ ا پری وجودش برمند بیسیم، فض بعد ا فض. ۱۷ سی یانکه شریعت به واسطه موسی دایه بیس؛ فض و حقیقت به واسطه عیسی مسیح اومه. ۱۸ هیچ ک آته خدان ندیده. مر او کووک یکونه که پیش بووس، همو وان خدان به

أُمون اِشناسونید.

شوهادت یحیی

۱۹ یان شوهادت یحیی م او زمون که یهودیون، کاهنون و لایویونه که هَمو خادومون معبد اعظم بیدن آ شَر اورشلیم فرسیندن تا پیشش روون و آزش پرسن که «تو کی هسی؟» ۲۰ اووم خوشه رَد نکورد، بلکه گُف: «مو مسیح موعود نسُم.» ۲۱ پرسیدن: «پ تو کی هسی؟ آیا تو ایلیا پغمبری؟» جواب دا: «نسُم.» پرسیدن: «آیا تو او پغمبری که موسی اومینش به اُمون وعده دا بید؟» گُف: «نه!» ۲۲ اوسون گفتن: «پ تو کی هسی؟ یه جووابه ده برم سی هُنون که اُمون فرسیندنه؟ درباره خودت چه بگویی؟» ۲۳ یحیی طبق اوچپایه که اشعیا نبی پشگویی کورد بید، گُف:

«مو صدا او ندا دهنده م بیابونم که بگووه،

”رَنه سی خداوند صاف گُنه.“»

۲۴ هُنون که ا طرف عالمون فرقه فریسی اومن بید، ۲۵ آزش پرسیدن: «آر تو نه مسیحی، نه ایلیا و نه او پغمبر، پ به چه حقه تعمید بدهی؟» ۲۶ یحیی جواب دا گُف: «مو تِنای پی او تعمید بدو هام، اما بن شمون گسه وسیده که شمون اووه نم اشناسه، ۲۷ هَمو وانکه بعد ا مو بمیا و مو حتی لیاقت ندارم که بند کوشاش گوشم.»

۲۸ هُنون گُل م ده بت عنیا اتفاق اُفتیدن، که اولا روخونه اُردن بید، هَمونجون که یحیی تعمید بدا.

عیسی بره خدا

۲۹ صوباش، تا یحیی دید که عیسی بمیا آلاش، گُف: «یان بره قربونی خداس که گُنان آ دنیا بورداره! ۳۰ یان هَمو وانکه دربارش بگفتم ”او که بعد ا مو بمیا ا مو بالاتر و برتره، سی یانکه قبل ا مونم بیدشه.“ ۳۱ مو خودم ام اووه نم اشناختم، سی هَمی یان اومم و پی او تعمید دام تا او ور قوم اسرائیل ظاهر بووه.» ۳۲ اوسون یحیی ایطو شوهادت دا، گُف: «روح خدان دیدم که لِفِ گموتره ا اُسمون فرو اومه و وش قرار گروف. ۳۳ مو خودم ام اووه نم اشناختم، اما هَمو وانکه مون فرسیند تا پی او تعمید دو هام، مون گُف: ”هر وخت دیدی روح ور گسه اومه و وش موند، دونسه بات هَمو وانس که پی روح القدس تعمید بدهه.“ ۳۴ و مو دیدمه و شوهادت بدو هام که یان کووک خدا.»

اولی شاگردون عیسی

^{۳۵} صوباش، یکتہ یگہ یحیی پی دو تا ا شاگردونش وستہ بید. ^{۳۶} او وَر عیسی که رَد بییس، سِل کورد و گُف: «یان بره خدا!» ^{۳۷} وختی او دو تا شاگرد ای قِصَنه شَنُفتن، ا دُما عیسی رفتن. ^{۳۸} عیسی ریش لِرِنید و دید که ا دُماش بمیان. به هُنون گُف: «چه مَخَه؟» گفتن: «ای استاد، کجا زندگی بگنی؟» ^{۳۹} جوواب دا: «بپایه و بینه.» اوسون هُنون اَم رفتن دُماش دیدن کجا زندگی بگنه و او روز پِیش سَر کوردن. اوسون ساعت چار پَسین بید. ^{۴۰} یکه ا او دو تا که پی شَنُفتن قِصَه یحیی ا دُما عیسی رفت، اَندریاس، برار شَمعون پِطْرُس بید. ^{۴۱} او اول، برارش شَمعون جوس و گفتش: «اُمون مسیح که معنی وان مسح بییس، جوسِمَه.» ^{۴۲} و اووه پِیش عیسی بورد. عیسی سِلَه و ش کورد و گُف: «تو شَمعون کووک یوحنا هسی، اما ا ایسون به بعد 'کیفا' بونگت بگنم که به معنی صخرس.»

دعوت عیسی ا فلیپس و نتنائیل

^{۴۳} صوباش، وختی عیسی مَخاس رووه ولایت جلیل، فیلپس دید و گفتش: «بیو دُمام!» ^{۴۴} فیلپس لِف اَندریاس و پِطْرُس اَل بَت صدا بید. ^{۴۵} او نتنائیل دید و گفتش: «وان که موسی م تورات و ش اشاره کورده و پِغمبرون دربارش نوشتنه، جوسِمَه! او عیسی، کووک یوسف، ا شر ناصرس!» ^{۴۶} نتنائیل به او گُف: «مَر بیووه ا شر ناصره اَم چی خوبه اِرا در؟» فیلپس جوواب دا: «بیو و بین.» ^{۴۷} وختی عیسی دید نتنائیل میا اَلاش، دربارش گُف: «اَروسی یان پبایه اسرائیلیه که م وجودش هیچ دوز و کلکه نی!» ^{۴۸} نتنائیل به او گُف: «ا کجا مون ب اشنوسی؟» عیسی جوواب دا: «پِشتر ا وانکه فیلپس تون بونگ گنه، وختی که هنی زر درخت انجیر بیدی، تون دیدم.» ^{۴۹} نتنائیل جوواب دا: «استاد، تو کووک خُدوی! تو پادشا اسرائیلی!» ^{۵۰} عیسی جوواب دا گُف: «آیا سی دل یانکه گفتم تون زر درخت انجیر دیدمه، وَرُم ایمون اوردی؟ ا ایسون به بعد، چیا گفتره ببینی.» ^{۵۱} اوسون گُف: «یقین داشته بایه، به شمون بگووم اَسْمون گوشیده و ملاکون خدان در حال صعود و نزول وَر کووک انسان ببینه.»

معجزه م عروسی

^۱ روز سووم، م قانا یکه آشرا ولایت جلیل عروسیه بید و مار عیسی آم اونجون بید. ^۲ عیسی و شاگردونش آم به جشن عروسی دعوت بیدن. ^۳ هموسون شراب وارَس، مار عیسی به کووکش گُف: «شراب وارَسَه!» ^۴ عیسی به او گُف: «مازُم آ مو چه مخی؟ هنی وخت وان نرسیده که معجزه کُئم.»

^۵ مارش به خدمتکارون گُف: «هر چی به شُمون بگووه، انجوم دهه.» ^۶ اونجون شیش تا خمره سِنگی بید که سی تطهیر چیا ناپاک م رسم مذهب یهودیون به کار رفت و هر کونشون چَن صد لیتر جا بگروفتن. ^۷ عیسی خدمتکارون گُف: «ای خمران آ او پُر گُنه.» هُنون آم خمران لمبلو پُر آ او کوردن. ^۸ بعد به هُنون گُف: «ایسون کمه آ وان سی رئیس مجلس بره.» پ پ هُنون آم بوردن. ^۹ رئیس مجلس اووه که شراب بیس بید مزه کورد. او ندونس که وان آ کجا اوردنه، اما خدمتکارون که اووه کشیدن بید، دونسن. پ رئیس مجلس دومان بونگ کورد ^{۱۰} و به او گُف: «کُل اول شراب خوبه میارن بعد که ممونون مس بیسن اوسون شراب ارزونتر بمیارن؛ اما تو شراب خوبه هِشتیه تا ای دم آخر!»

^{۱۱} ایطو بید که عیسی معجزه اولشه م دِکده قانا جلیل آشکار کورد و خوشه جلال دا و شاگردون وش ایمون اوردن. ^{۱۲} بعدش پی مارش و برارونش و شاگردونش به شر کفرناحوم رفتن و چَن روزه اونجون موندن.

عیسی م معبد

^{۱۳} سی دل یانکه عد پسخ یهود نزیک بید، عیسی به شر اورشلیم رفت. ^{۱۴} م صحن معبد، دید عده به خر فروش گو و گوسفند و گموتر مشغولن و صرافون آم مشغول کاسبین. ^{۱۵} اوسون پی طناف شولاقه درس کورد و کُل هُنون پی گوسفندون و گوون، آ معبد در کورد و سیکا صرافون رخت زمین و تختاشون سر ته کورد، ^{۱۶} و به گموتر فروشون گُف: «هِنون آ اینجون بره در، خونه بووه مون جا کاسیبتون نگنه!» ^{۱۷} اوسون شاگردونش به یاد ای پیشگوی آ کتابا مقدس اُفتیدن که نوشته بیسه: «غرتیه که سی خونه تو دارُم لف تش مون بسوزنه.» ^{۱۸} اوسون یهودیون سی ای کارش گفتنش: «چه معجزه، به امون نشون بدهی که دونسه بووم اجازه ای کاران دوری؟» ^{۱۹} عیسی جواب دا: «ای معبد خراب گُنه تا مو آندوم سو روز بسارُمش.» ^{۲۰} یهودیون گفتن: «بنا

ای معبد چل و شیش سال طول کشیده تا ساخته بیسه، اوسون تو مخی م سو روز آندو بناش گنی؟»^{۲۱} اما منظور عیسی آ معبد جسم خودش بید. ^{۲۲} بعد آ یانکه عیسی آ موردون ورسید، شاگردونش ای قصه اووه به یاد آوردن و به کتاب مقدس و قضا او ایمون آوردن.

^{۲۳} م مدته که او سی عد پسخ م اورشلم بید، خلیا پی دیدن آیات و معجزایه که او انجوم بدا، به نوم او ایمون آوردن. ^{۲۴} اما عیسی اعتماده ور ایمونشون نداشت، سی یانکه هُنون ب اشناخت ^{۲۵} و نیازه نداشت که گسه درباره انسان به او چی گووه، سی یانکه او آ درون انسان خبر داش.

۳

دیدن عیسی و نیقودیموس

^۱ پیاپه بید آ فریسیون، نومش نیقودیموس، که آ گپون یهود بید. ^۲ او یه شو پیش عیسی اومه و گف: «استاد، دوئم تو معلمه هسی که آ طرف خدا اومسه، سی یانکه هیچ ک آیات و معجزایه که تو انجوم دویی نتره گنه، مَر وانکه خدا پیش بووه.» ^۳ عیسی جواب دا گف: «یقین داشته بات، به تو بگووم، تا گسه آندو زوییده نبووه، نتره پادشوهی خدان بینه.» ^۴ نیقودیموس به او گف: «گسه که پیره، چطو تره آندو زوییده بووه؟ مَر ببووه یکنه بگه آ رجم مارش زوییده بووه؟» ^۵ عیسی جواب دا: «یقین داشته بات، به تو بگووم تا گسه آ او تعمیر و روح خدا زوییده نبووه، نتره به پادشوهی خدا ره پدا گنه. ^۶ هر چی آ بشر خوکی زوییده بووه، بشریه؛ اما هر چی آ روح زوییده بووه، روحانیه. ^۷ تعجب مکن که گفتمه وا آندو زوییده بووی! ^۸ باد هر جا که مخاسه بووه برووه؛ صداس بشقی، اما نونی آ کجا بمیا و به کجا برووه. همیطوره گسه که آ روح خدا زوییده بووه.» ^۹ نیقودیموس آزش پرسید: «ایطو چی، چطو ممکن؟» ^{۱۰} عیسی جواب دا: «تو معلم اسرائیلی و ای چیان نتری درک گنی؟» ^{۱۱} یقین داشته بات، به تو بگووم که آمون آ چیاپه که دوئم قصه بگنم و ور چیاپه که دیدمه شوهادت بهم، اما شمون شوهادت آمون قبول نم گنه. ^{۱۲} آر زمونه که درباره امور زمینی پتون قصه بگنم بوورتون نم بووه، اوسون چطو امور آسمونی آر گووم بوور بگنه؟ ^{۱۳} هیچ ک به آسمون بالا نرفته، مَر گسه که آ آسمون زر اومه، یعنه کووک انسان که موئم. ^{۱۴} هموطو که موسی او مار م بیابون سر چووه اوزنید، کووک انسان که موئم آم هموطو وا به صلیب کشیده بووه، ^{۱۵} تا هر گسه که وش ایمون آره، حیات ابدی پدا گنه.

۱۶ «سی یانکه خدا اقدّه دنیانْ مُحَبَّت کورد که کووکْ یَکونشَه دا تا هر کَ که وَش ایمون آرَه هلاک نبووه، بلکه حیات ابدی پدا گُنه. ۱۷ سی یانکه خدا کووکْ به دنیا فرسنید تا آدمونْ محکوم گُنه، بلکه فرسنید تا توسط او نجات پدا گُین. ۱۸ هر کَ به او ایمون دارَه محکوم نَم بووه، اما هر کَ به او ایمون ندارَه، هَمی ایسون آم محکوم بیسه. سی یانکه به نوم کووکْ یَکونه خدا ایمون نْ آورده. ۱۹ و محکومیت سی یانْ که نور به دنیا اومه، اما مردم توریکیْ بیشترْ ا نور متنفرن و پیش نور نَم میان مبادا گُناهاشون معلوم دَهه و رسوا بوون. ۲۱ اما وانکه رُوسیْ به عمل میاره پیش نور بمیا تا معلوم بووه کاراش پی یوری خدا انجوم بیسنه.»

آخرین شوهادت یحیی تعمید دهنده در مورد عیسی

۲۲ بعد آ وان، عیسی و شاگردونش به نوحی روستویی م ولایت یهودیه رفتن. او مدت زیاده اونجون پی هُنون سَر کورد و مردمْ تعمید بدا. ۲۳ یحیی آم م ده عینون، نَزیک سَر سالیم، تعمید بدا، سی یانکه اونجون او فراوون بید و مردم بمیومن تعمید بگروفتن. ۲۴ یان نوها وان بید که یحیی زنون افته. ۲۵ یَکته، بن شاگردون یحیی و یهودیه بحث سَر آداب تطهیر در گروف. ۲۶ هُنون پیش یحیی رفتن و گفتن: «استاد، وانکه پی تو اولاً روخونه اردن بید و تو وَش شوهادت دویی، ایسون خودش دارَه تعمید بدَهه و کُل آم پیش او بروون.» ۲۷ یحیی جواب دا گُف: «هیچ کَ نترَه چیه بدس آرَه، مَر یانکه آ آسُمون وَش عطا بووه.» ۲۸ شُمون خوتون شاهده که مو گفتُم مسیح نِسُم، بلکه نوها او فرسنیده بیسنه. ۲۹ بی آ دوماس، اما دوس دوما پلّیش وستس و به او گوش بدَهه، آ شُفتن صدا دوما شودی بگُنه. شودی موئم همیطو کامل بیسه. ۳۰ او وا گپ بووه اما مو وا کوچوک بووم.

۳۱ او که آ بالا بمیا برتر آ هَمَس، اما گسه که آ زمینه، زمینیه و آ چیا زمینی قصه بگُنه. او که آ آسُمون بمیا، آ کُل برترَه. ۳۲ او وَر اوچیاپه که دیده و شُفتنه شوهادت بدَهه، اما هیچ کَ شوهادت اووه نَم پذیرَه. ۳۳ وانکه شوهادت اووه پذیرَه، وَر رُوسی خدا مُر تایید رَس. ۳۴ سی یانکه گسه که خدا فرسنیده، کلوم خدانْ بگووه، چو روح خداوند به فراوونی م وجود اووه. ۳۵ بووه، به کووکْ مُحَبَّت بگُنه و کُل چیانْ بدس او سُبورده. ۳۶ گسه که به کووکْ ایمون دارَه، حیات ابدی دارَه؛ اما گسه که آ کووکْ اطاعت نَم گُنه، ری حیات نَم بیئه، بلکه خشم خدا وَش قرار بگرَه.

عیسی و زونه سامری

١ وختی عیسی فمید که فریسیون شنفتنه شاگردونش آ یحیی بیشتر بیسنه، تعمیدشون بدهه، ٢ البته شاگردون عیسی تعمید بدان نه خودش، ٣ پ ولایت یهودینه ترک کورد و ورگشت به ولایت جلیل. ٤ او واسکه آ ولایت سامره رد بووه. ٥ پ به یکه آ شرا سامره به اسم سوخار رسید، نریک تیکه زمینه که یعقوب به کووکش یوسف دا بید. ٦ چه یعقوب اونجون بید و عیسی خسه آ سفر پلی چه نشس تا مندی ونه. چن ساعت دوزه طور بید.

٧ هموسون زونه سامریه، سی او کشیدن آ چه او مه. عیسی گفتش: «گلوپه او به مو ده»، ٨ سی یانکه شاگردونش سی تهپه خوراک به شر رفتن بید. ٩ زونه به او گف: «تو چطو یهودیه هسی، که آ مو که سامریم او مخی؟» سی یانکه یهودیون پی سامریون رفت و شد نم کین. ١٠ عیسی جواب دا گف: «آر هدیه خدان بمیدی و دونسی که کی آرت او مخو، تو خودت آزش مخوسی، که به تو اووه زنده عطا گنه.» ١١ زونه به او گف: «سرورم، سطل ندوری چه ام قوله، پ اووه که زندی ببخشنه آ کجا میوری؟ ١٢ آیا تو آ جد امون یعقوب گفتی که ای چنه به امون دا و خودش و کووکنش و گلاش آ ای چه او بخوردن؟» ١٣ عیسی گف: «هر که آ ای او بنوشه، آندو نشنه ببووه. ١٤ اما هر که آ اووه که مو بدوهامش نوشه، آته دگه نشنه نم بووه، اووه که مو بدوهامش م وجودش لف چشمه ببووه و تا حیات ابدی بجوشه.» ١٥ زونه گف: «سرورم، آ ای او به مو ده، تا دگه نشنه نبووم و سی او کشیدن اینجون ن ایم.» ١٦ عیسی گف: «رو، مرت بونگ کن و اینجون ورگرد.» ١٧ زونه جواب دا: «مره ندارم.» عیسی گف: «راس گووی مره ندوری، ١٨ سی یانکه پن تا مره دوستی و وانکه ایسون پیشته، مرت نی، ای قصت راسه!» ١٩ زونه گف: «سرورم، ببینم که نبی هسی. ٢٠ بوون امون م ای گو پرستش بکوردن، اما شمون بگووه تا وا م اورشلیم پرستش کورد.» ٢١ عیسی گف: «ای زونه، بوورت بووه، که زموئه برسّه که بووه آسمونی نه م ای گو بیرسته، نه م اورشلیم. ٢٢ شمون وان که نم اشناسیه بیرسته، اما امون وان که ب اشناسیم بیرستیم، سی یانکه خدا نجات آ طریق قوم یهود بدهه. ٢٣ اما زموئه برسّه و همی ایسون ام او زمون شرو بیسه، که پرستندون حقی، بوون م روح و روسی پرستش بکن، سی یانکه بووه ام ایطو پرستندونیه مخو. ٢٤ خدا روخه

و پرستندونش وا اووه م روح و رُوسی پرستش کُنن. «^{۲۵} زونه گُف: «دوئم که مسیح موعود بمیایه و وختی که او مه همه چیه به اُمون بگووه.»^{۲۶} عیسی به او گُف: «مو که بیت قصه بگنم، همو وانم.»

^{۲۷} هموسون، شاگردون عیسی آره رسیدن و وختی دیدن که داره پی زونه قصه بگنه، تعجب کوردن. اما هیچ ک نپرسید «چه مخی؟» یا «اچه پیش قصه بگنی؟»^{۲۸} اوسون زونه، کیزشه هشت و رفت شر و به مردم گُف: «بیایه و بیایه بینه که هر چی تا ایسون کوردم بید، به مو گُف. آیا ممکن او مسیح موعود بووه؟»^{۳۰} پ مردم آ شر در اومن، پیش عیسی اومن.

^{۳۱} هموسون، شاگردونش آرش خواهش کوردن، گفتن: «استاد، تیکه چی خور.»^{۳۲} اما عیسی به هُنون گُف: «مو خوراکه سی خوردن دارم که شمون آ وان خبر نداره.»^{۳۳} شاگردونش آ یکدو پرسیدن: «مر گسه سیش خوراک اوردّه؟»^{۳۴} عیسی به هُنون گُف: «خوراک مو یان که اراده فرستنده خومه به جا ارم و کار اووه به کمال رسوئم.»^{۳۵} مر شمون نم گووه که «چار ما بیشتر به وخت درو نمونده؟» اما مو به شمون بگووم، تیاتونه گوشه و سبل گنه که همی ایسون ام کشتزارا آماده درو هسن.^{۳۶} ایسون، دروگر مز خوشه ب اُسونه و محصوله سی حیات ابدی گرد بگنه، تا وانکه کاشته و وانکه درو کورده پی یک شودی گُنن.^{۳۷} ایسون ای گفته صادقّه که «یکه بکاره و یکه بگه ام درو بگنه.»^{۳۸} مو شمون فرسیندم تا محصوله درو گنه که زحمت کاشتنشه نکشیدیه. بقیه زحمت کشیدنه اما شمون محصول گرد بگنه.»

^{۳۹} سی دل شوهادت او زونه که گُف بید «هر چی تا ایسون کوردمه، به مو گُف،» قیه آ سامریون ساکن او شر به عیسی ایمون اوردن.^{۴۰} وختی سامریون پیش عیسی اومن، آ او مخاسن که پیششون منه. او ام دو روز اونجون موند.^{۴۱} و خلیا بگه ام پی شُنفتن قصاش وش ایمون اوردن.^{۴۲} اوسون به او زونه گفتن: «بگه یتا سی دل قِصا تو نی که وش ایمون دارم، سی یانکه اُمون قِصاشه شُنفتمه و دونم ای بیا اروسی نجات دهنده عالمه.»

عیسی م جلیل

^{۴۳} بعد آ او دو روز، عیسی آ اونجون به ولایت جلیل رفت،^{۴۴} سی یانکه عیسی گُف بید که «هیچ پغمبره م شر خودش حرمتّه نداره.»^{۴۵} وختی به جلیل رسید، جلیلیون اووه پی گرمی پذیرفتن، سی یانکه هُنون ام سی عد به اورشلیم رفتن بید و اوچیایه که عیسی اونجون کورد بید، دیدن بید.

علاج کووک یکه آ دربورویون

^۶ عیسی آندو به قانا یکه اشرا ولایت جلیل رفت، همونجون که اووه شراب کورد بید. یکه آ دربور یون اونجون بید که کووک مَرَضَه م شَر گَفرناحوم داش. ^۷ وختی شَنفَت که عیسی آ ولایت یهودیه به ولایت جلیل اومَسَه، زیئَره سی دیدنش رفت و به او التماس کورد که: «بیو و کووک مون شفا ده، سی یانکه در حال موردنه.» ^۸ عیسی گفتش: «تا آیات و معجزه و عجایب نبینه، ایمون نَم میاره.» ^۹ او پیا گُف: «سرورُم، قبل آ یانکه کووکُم میزه، بیو.» ^{۱۰} عیسی گفتش: «رو؛ کووکت زنده بمنه.» او آم کَوم عیسان قبول کورد و رَه اُفتید. ^{۱۱} هنی م رَه بید که خدمتکارونش به استقبالش اومین و به او گفتن: «کووکت زنده و سالم.» ^{۱۲} آزشون پرسید: «کی حالش خوب بیس؟» گفتن: «دوشکک، ساعت یک پسین توش قطع بیس.» ^{۱۳} اوسون بووه کووک فَمید همو ساعت بید که عیسی گفتش: «کووکت زنده بمنه.» پ خودش و کُل آل خونش و ش ایمون اُردن. ^{۱۴} یان دوومی معجزه بید که عیسی آ وختی که آ ولایت یهودیه به ولایت جلیل اومه بید، به ظهور رسوند بید.

۵

شفا داین م روز شَمِیه مقدس

^۱ بعد آ وان، عیسی سی یکه آ عدا یهود، به اورشلیم رفت. ^۲ م اورشلیم، کنار دروازه که ' دروازه گوسفند' بگفتنش حوضه بید که به زبون عبرانیون 'بت جسد' بگفتنش و پن تا اوون مینش بید که هر کونشون سایبونه داش، ^۳ که مینشون قَبِه آ معلولون اِف کورون و شُلون و فلجون بَحْفَتیدن و بندیر تکون خوردن او بیدن. ^۴ سی یانکه هُنون مَرسن که بعضیه وختا ملاکه آ جانوب خدا بمیا و اووه تکونه بدَهه؛ و اولی گسبه که بعد آ تکون او م حوض برفت، ا کُل مَرَضَا شفا پدا بکورد.

^۵ بِن هُنون، پیاپه بید که سی و هَش سال زمینگیر بید. ^۶ وختی عیسی اووه اونجون خُفتیده دید و فَمید خلی وخته که مَرَضَه، آزش پرسید: «آیا مخی شفا پدا کُنی؟» ^۷ پیا علیل گُف: «سرورُم، گسبه ندارُم که وختی او تکون خوره، مون م او بَهه و مو تا خومه اونجون بَرَسوئم، یکه نوهاتر آ مو خوشه م او بسَه.» ^۸ عیسی به او گُف: «ورسک، جات وردار و رَه رو.» ^۹ پیا آم همو دم شفا پدا کورد و جاش ورداشت، رَه اُفتید.

او روز، روز شَمِیه مقدس بید. ^{۱۰} پ یهودیون به پیا که شفا پدا کورد بید گفتن: «امروز روز شَمِیه مقدسه، تو شرعن حق ندوری که جات وردوری و آ

اینجون رووی.»^{۱۱} او پیا جوواب دا: «وانکه مونَ شفا دا کُف، ”جاتِ وردار و رَه رو.“^{۱۲} آزش پرسیدن: «وانکه به تو کُف جاتِ وردار و رَه رو، کی بید؟»^{۱۳} اما او پیا که شفا دید بید اووه نم اشناخت، سی یانکه عیسی اونجون، بن جمعیت ناپدید بیس بید.

^{۱۴} کِمه بعد، عیسی اووه م معبد جوس و گفتش: «ایسون که سلومتی خوته بدس اوردیه، یگه گُنا مکن تا گروفتار درد بتره نبوی.»^{۱۵} او پیا رفت و به یهودیون کُف: «وانکه مونَ شفا دا، عیسی بید.»

^{۱۶} سی یانکه عیسی م روز شَمبه مقدس ای کارانَ بکورد، یهودیون شرو به اذیت و آزار عیسی کوردن.^{۱۷} جوواب عیسی یان بید که «بووم هنی کار بگنه، پَ مونم کار بگنم.»^{۱۸} سی دل ای قِصا عیسی، یهودیون بیشتر ا قبل به فکر گشتنش اُفتیدن، سی یانکه نه تِنا شَمبه مقدس ب اِشکنید، بلکه خدانَ اَم بووش بخوند و خوشه پی خدا یکه دونس.

قدرت و اقتدار کووک خدا

^{۱۹} جوواب عیسی ایطو بید: «یقین داشته بایه، به شُمون بگووم که کووک ا خودش کاره نم گُنه مَر کارایه که دیده بووش انجوم بدهه؛ سی یانکه هر چی بووه انجوم بدهه کووک اَم بگنه.^{۲۰} سی یانکه بووه، کووک دوس داره و هر چی بگنه به او اَم نشون بدهه و کارا کُفتر ا هُنون اَم به او نشون بدهه تا حرت گُنه.^{۲۱} هموطو که بووه موردون بوسونه و حیات بدهشون، کووک اَم هر گسه که خاسه بووه، حیات ببخشه.^{۲۲} و بووه ور گسه قضاوت نم گُنه، بلکه کُل کار قضاوت به کووک سپورده.^{۲۳} تا کُل مردم، کووک حرمت ونن، هموطو که بوون حرمت بوون. سی یانکه گسه که کووک حرمت نونه به بووه که اووه فرسَنیده اَم حرمت نونده.^{۲۴} یقین داشته بایه، به شُمون بگووم، هر ک کَلوم مونَ قبول گُنه و به فرستندم ایمون آره، حیات ابدی پدا بگُنه و مورد قضاوت قرار نم گِره، بلکه ا مرگ به حیات برسَه.^{۲۵} یقین داشته بایه، به شُمون بگووم، زمونه بمیا، که در اصل ای زمون شرو بیسه، که موردون صدا کووک خدانَ بشنفن و گسونه که گوش گرن زنده بیوون.^{۲۶} هموطو که بووه خودش منشا حیاتَه، به کووک اَم همیطو قدرت داس تا منشا حیات بووه.^{۲۷} و به او اَم ای قدرت داس که قضاوت اَم گُنه، سی یانکه کووک انسان.^{۲۸} ا ای قِصا حرت مگُنه، سی یانکه زمونه برسَه که کُل هُنون که م قبرن، صدا اووه بشنفن و ا قبر ببران در.^{۲۹} هُنون که خوبی کوردنه زنده بیوون که تا ابد حیات داشته بوون و هُنونه که بدی کوردنه زنده بیوون که قضاوت بوون.

۳۰ مو آ خودُم کاره نترُم کُنُم، بلکه بنا بر چی که بشنُم قضاوت بکُنُم و ای قضاوت مو پی عدالتَه، سی یانکه دُما خاس خودُم نسُم، بلکه دُما انجوم اراده فرسنتَنَدَم هِسُم.»

شوهادت دربارِه عیسی

۳۱ «آر مو وَر خودُم شوهادت دو هام، اعتباره وَش نی. ۳۲ اما گسبه یگه هِسش که وَر مو شوهادت دَهَه و دوئم شوهادتش دربارِه مو معتبرَه. ۳۳ البتَه شُمون گسونیه پیش یحیی فرسنیدیَه و او آم به حَقَقَت شوهادت داس. ۳۴ مو محتاج شوهادت انسان نسُم، بلکه ای قِصان سی دل نجات شُمون بگوؤم. ۳۵ یحیی لِیَف چراغه بید که بسُوخت و نور بدا و شُمون مَخاسه دَمِه زر نورش خوُوش بووه. ۳۶ اما مو شاهده گفنز آ یحیی دارُم، سی یانکه کاراییه که بووم به مو سُپورده تا انجوم دو هام، یعنِه هَمی کارا که بکُنُم، خوشون وَر ای حَقَقَت شوهادت بَدِهِن که فرسنیدیَه مو بووس. ۳۷ و هَمو بووه که موَن فرسنیدیَه خودش سی مو شوهادت بَدَهَه. شُمون هیچ وخت صداسِ نشنُفَنیَه و ریش نَدیدیَه ۳۸ و کلومش م دلاتون جایه ندارَه، سی یانکه وَر فرسنیدش ایمون ندارَه. ۳۹ شُمون کتابا مقدس پی دقت بخونه، سی یانکه فکر بکُنِه به واسطَه هُنون حیات ابدی داره، اما هَمو کتابا وَر مو شوهادت بَدِهِن. ۴۰ اما شُمون نَخِه پیش مو آیه تا حیات ابدی پدا کُنِه.»

۴۱ «تایید شُمون سی مو ارزشه ندارَه، ۴۲ سی یانکه شُمون خوب ب اِشناسُم که مُحَبَت خدان م دلتون ندارَه. ۴۳ مو به نوم بووم او مَمَه، اما شُمون موَن قبول نَم کُنِه. اما آر گسبه هَمیطو به نوم خودش آیه، قبولش بکُنِه. ۴۴ چطو تره ایمون آره در حالِه که دُما عزت و احترام وَندن به یِکدو هِسبه، اما نسبت به شکوه و جلالِه که آ طرف خدای یکتا بمیایه، بی توجهه؟ ۴۵ گمون مکنِه که مو در حضور بووه شُمون متهم بکُنُم؛ گسبه یگه یعنِه هَمو موسی که وَش اِمِد بَسیَه شُمون متهم بکُنِه. ۴۶ آر شُمون به موسی ایمون داشتَه، به موئم ایمون بمیورده، سی یانکه او دربارِه مو م کتابا مقدس نوشتَه. ۴۷ اما آر به نوشتاش ایمون نداره، چطو قِصا موَن تره قبول کُنِه؟»

غذا داین به پن هزار نفر

۱ قدره بعد، عیسی به اولا دریاچه جلیل که هَمو دریاچه تیبیریه بید، رفت.

۲ عِدِه زِيَادِه اَ مَرْدَم اَ دُمَاش رَوْنَه بِيَسَن، سِي يَانَكِه دِيْدَن بِيْد كِه چِه آيَات و مَعْجَزَايَه كُورْدَه و مَرْضَوْنَه شِفَا دَاس. ۳ عِيْسِي سَر تِيَه رِفْت و پِي شَاكَرْدُونَش اَوْنَجُون نَشَس. ۴ عِدِ پَسَخ يَهُود نَزِيَك بِيْد. ۵ عِيْسِي سِل كُورْد دِيْد كِه عِدِه دَارَن بَمِيَان اَلَاش، فِيلِيْپَس بُونَك كُورْد و كُف: «اَ كَجَا نُون خِرْم تَا هُنُون خُورَن؟» ۶ عِيْسِي يَان كُف تَا اَوَوَه اَمْتَحُون كُغْنَه، سِي يَانَكِه خُودَش خُوب دُونَس كِه چِه مَخُو كُغْنَه. ۷ فِيلِيْپَس جُواب دَا: «دَوِيَس دِيْنَار نُون اَم سِيَشُون كِفَاف نَم كُغْنَه، حَتِي اَر هَر كُونْتَشُون اَم يَه تِيَكِه كُوچُوك خُورَن.» ۸ يِكِه دِيَكِه اَ شَاكَرْدُون بَه نُوْم اَنْدَرِيَاس، كِه بَرَار شَمْعُون پَطْرُس بِيْد، كُف: ۹ «كُوَوَكِه اَيْنَجُون كِه پِن نُون جُو و دُو مَوُهِي دَا رَه، اَمَا هُنُون كِفَاف اِي جَمْعِيَّت نَم كُغْنَن؟» ۱۰ عِيْسِي كُف: «مَرْدَم نَشَوْنَه.» اَوْنَجُون يَه دَشْت سُوَزَه بِيْد. پَ مَرْدَم كِه نَزِيَك پِن هَزَار پِيَا بِيْدَن، نَشَسَن. ۱۱ اوسُون عِيْسِي نُونَان گُرُوفْت و بَعْد اَ شَكَر كُورْدَن، بِن هُنُون كِه نِسَه بِيْدَن بَر كُورْد و مَوُهِيُونَه اَم، بَقْدَر خُورْدَن هَمِه بَر كُورْد. ۱۲ كُل كِه سِر بِيَسَن، بَه شَاكَرْدُونَش كُف: «تَه مُونِدِه عِذَان گِرْد كُغْنَه تَا چِي جِف و مِل نَبُووه.» ۱۳ پَ هُنُون گِرْد كُورْدَن و اَ قَل قَلَا اَو پِن نُون جُو كِه جُومَاعَت خُورْدَن بِيْد، دُوزَه تَا سَبْد پُر بِيَس.

۱۴ وختِي مَرْدَم اِي مَعْجَزَه عِيْسَان دِيْدَن، كَفْتَن: «اَرُوسِي كِه اَو هَمُو پَعْمَبِرَه كِه وَاَسِكِه بَه اِي دُنْيَا آيَه.» ۱۵ عِيْسِي هَمِي يَانَكِه اَقْصَدَشُون اَكَا بِيَس كِه مَخَن اَوَوَه بَه زُور پَادَشَاش كُغْنَن، هُنُون هِشْت و يَه رَ دِيَكِه تِنَا بَه كُو رِفْت.

رَه رِفْتَن عِيْسِي رِي اُو

۱۶ وخت غُرُوب، شَاكَرْدُون كِنَار دَرِيَا رِفْتَن ۱۷ و سُوَار بَلَم بِيَسَن، تَا اَو سَر دَرِيَا، بَه جَانُوب شَر كَفَرْنَاحُوم رَوْنَه بِيَسَن. هُوَا تُورِيَك بِيَس بِيْد، اَمَا عِيْسِي هَنِي پِيَشَشُون نُورِگَشْت بِيْد. ۱۸ هَمُوسُون، بَاد تَنْدِه اَوْمَه و دَرِيَا طُوفُونِي بِيَس. ۱۹ چِن شِيَش كِيْلُومَتَر پَارُو زَنْدَن بِيْد، كِه عِيْسَان دِيْدَن رِي اُو رَه بَرُوَوَه و بَه بَلَم نَزِيَك بَبُووه. تَرَس هُنُون گُرُوف. ۲۰ اَمَا اَو بَه هُنُون كُف: «مُونُم؛ مَتْرَسِيَه.» ۲۱ اوسُون مَخَاسَن سُوَار بَلَمَش كُغْنَن، اَمَا هَمُوسُون دِيْدَن بَلَم بَه جَايَه كِه مَخَاسَنَه رُوون رَسِيْدَه.

عِيْسِي، نُون حِيَاَت

۲۲ صُوبَاش، جُومَاعَتِيَه كِه اَوَلَا دَرِيَا مُونْدَن بِيْد، فَمِيْدَن اِلَا اَو بَلَمَه كِه شَاكَرْدُون سُوَارَش بِيَسَن بِيْد، بَلَمَه دِيَكِه اَوْنَجُون نَبِيْدَه، اَ طَرْفَه عِيْسِي اَم سُوَار وَاَن نَبِيَس بِيْد، بَلَكِه شَاكَرْدُون تِنَا رِفْتَن بِيْد. ۲۳ اوسُون بَلَمَا دِيَكِه اَم اَ تَبِيرِيَه اَوْمِن و نَزِيَك جَايَه كِه مَرْدَم نُونَان بَعْد اَ شَكَرْكَزُورِي خُداوند خُورْدَن بِيْد، رَسِيْدَن.

۲۴ وختی مردم دیدن که نه عیسی اونجونَ نه شاگردونش، سوار بَلما بیسن و ا دُما عیسی به گُفرناحوم رفتن.

۲۵ وختی اووه اولا دریا دیدن، گفتنش: «استاد، کی اینجون اومی؟» ۲۶ عیسی جواب دا: «یقین داشته بایه، به شُمون بگوؤم، سی دل آیات و معجزایه که ا مو دیدیه دُمام نَم میایه، بلکه تِنَا سی دل نونَه که خورده و سِر بیسه. ۲۷ کار کُنه، اما نه سی غذایه که ا پِن رووه، بلکه سی غذایه که تا حیات ابدی بوقی بَمَنه، غذایه که کووک انسان به شُمون بدهه. سی یانکه بووه اَسْمونی، وَر کووک انسان مُر تایید رَنده.» ۲۸ اوسون ازش پرسیدن: «چه کُنم تا کارا خدا پسند انجوم دایه بووم؟» ۲۹ عیسی جواب دا: «کار خدا پسند وانَ که به فرسندیش ایمون آره.» ۳۰ گفتن: «چه معجزه نشونمون بدهی تا تونَ بوور کُنم؟ چه معجزه بکنی؟» ۳۱ اجدامون م بیابون مَنا، او نونَ که ا اَسْمون بورید خوردن، اوطو که م کتابا مقدس نوشته بیسه: ” ا اَسْمون به هُنون نون دا تا خورن.“ ۳۲ عیسی جواب دا: «یقین داشته بایه، به شُمون بگوؤم، موسی نبید که او نونَ ا اَسْمون به شُمون دا، بلکه بووه مونَ، که نون حَققی ا اَسْمون به شُمون بدهه. ۳۳ سی یانکه نون خدا وانَ که ا اَسْمون نازل بیسه و به دنیا حیات بخشه.» ۳۴ بعد گفتن: «سرور اُمون، ای نونَ هی به اُمون ده.» ۳۵ عیسی به هُنون گُف: «نون حیات موئم. هر که پیش مو آیه، هیچ وخت گُسنه نَم بووه و هر که به مو ایمون آره هیچ وخت تُشنه نَم بووه. ۳۶ اما هموطو که به شُمون گُفتم، پی یانکه مونَ دیدیه، اما به مو ایمون نَم میاره. ۳۷ گسونه که بووه به مو ببخشه، پیش مو بمیان؛ و وانکه پیش مو آینه، هیچ وخت ا خودم دیرش نَم کُنم. ۳۸ سی یانکه ا اَسْمون نَ اوَممه که به خاس خودم عمل کُنم، بلکه اوَممه که اراده فرستندمه به انجوم رسوئم. ۳۹ و اراده فرستندم یانَ که ا هُنون که به مو بخشیده، هیچ کونشونَ ا دَس ندوهام، بلکه هُنونَ م روز قیامت ورسوئم. ۴۰ سی یانکه اراده بووم یانَ که هر که کووک سِل کُنه و به او ایمون آره، ا حیات ابدی برخوردار بووه، اوسون مو م روز قیامت بورسوئمش.»

۴۱ اَندو یهودیون غرغر کوردن، سی یانکه عیسی گُف بید «مو هَمو نوئم که ا اَسْمون نازل بیسه.» ۴۲ بگفتن: «مَر ای پیا، عیسی کووک یوسف نی که اُمون مار و بووش ب اِشناسیم؟ پ چطو بگووه، ”ا اَسْمون نازل بیسمه“؟» ۴۳ عیسی به هُنون گُف: «اَقده پی یَک غرغر مکنه. ۴۴ هیچ کَ نتره پیش مو آیه مَر یانکه بووه اَسْمونی که مونَ فرسندیه اووه اَلَا مو آره و مونم م روز قیامت اووه بورسوئم. ۴۵ م کتابا پغمبرون اوَمسه که ”کُل ا خدا تعلیم بگرن.“ پ هر که ا خدا بشنقه و ا او تعلیم بگره، پیش مو بمیا. ۴۶ هیچ کَ بوونَ ندیده، تِنَا

گسبه که آ پیش خدا اومسه؛ اووه دیده. ^{۴۷} یقین داشته بایه، به شُمون بگووم، هر کَ که ایمون داره، آ حیات ابدی برخورداره. ^{۴۸} مو نون حیائُم. ^{۴۹} اجدادتون، منان م بیابون خوردن، پی ای وجود مردن. ^{۵۰} اما نونه که آ آسُمون نازل ببووه ایطوره که هر کَ آ وان خوره، نَم میره. ^{۵۱} موئم او نون زنده که آ آسُمون نازل بیسه. هر گسبه ای نون خوره، تا ابد زنده بمنه. نونه که مو سی حیات به دنیا ببخشم، بدن مون.»

^{۵۲} پَ بحث سخته بن یهودیون در گروف که «ای پیا چطو تره بدنش به اُمون دَهه تا خورم؟» ^{۵۳} عیسی گفتشون: «یقین داشته بایه، به شُمون بگووم، که تا بدن کووک انسان نخوره و خینشه ننوشه، حیات ابدی بدس نَم میاره. ^{۵۴} هر کَ که بدن مون خوره و خین مون نوشه حیات ابدی پدا بکنه. موئم م روز قیامت اووه بورسوم. ^{۵۵} سی یانکه بدن مو خوردنی حقیقی و خینم نوشیدنی حقیقیه. ^{۵۶} گسبه که بدن مون بخوره و خین مون بنوشه، م وجود مو ساکن ببووه و موئم م وجود او. ^{۵۷} هموطو که بووه زنده مون فرسید و مو به واسطه بووه زنده، وانکه بدن مون بخوره آم پی مو زنده بمنه. ^{۵۸} یان نونیه که آ آسُمون نازل بیسه؛ لف نونه نی که اجداد شُمون خوردن، اما مردن؛ سی یانکه هر کَ آ ای نون خوره تا ابد زنده بمنه.» ^{۵۹} عیسی ای قِصان وختی گف که م معبدِه م گفناحوم تعلیم بدا.

اعتراف پطرس

^{۶۰} جلی آ شاگردون او پی شفتن ای قِصا گفتن: «یان تعلیم سختیه، چه گسبه تره وان قبول کنه؟» ^{۶۱} عیسی که دونس شاگردونش در ای باره غرغر بکنن، گفتشون: «آیا ای مطلب باعث لغزش شُمون ببووه؟» ^{۶۲} پَ آر کووک انسان بینه که آندو به آسُمون صعود بکنه، اوسون چه بکنه؟ ^{۶۳} روح خداس که زنده بکنه؛ آر نه جسم فایده نداره. قِصاییه که به شُمون گفتُم، روح و حیاتن. ^{۶۴} اما بعضیه آ شُمون هسن که ایمون نَم میارن.» سی یانکه عیسی آ اول دونس چه گسونه ایمون نَم میارن و گسبه که اووه به دشمن تسلیم بکننه ب اشناخت. ^{۶۵} اوسون گف: «سی همی یان گفتمتون که گسبه پیش مو نَم میا، مَر ای اومین آ جانب بووم وش عطا بیسه بووه.»

^{۶۶} بعد آ ای قِصا، جلی آ شاگردونش ورگشتن، و دِگه آ او پزوی نکوردن. ^{۶۷} عیسی آ او دوزه شاگرد پرسید: «آیا شُمون آم مَخه رووه؟» ^{۶۸} شمعون پطرس جواب دا: «سرور اُمون، پیش کی رووم؟ قِصا حیات ابدی پیش تونن. ^{۶۹} و اُمون ایمون اوردمه و دویم او قدوس خدا تونی.» ^{۷۰} عیسی جواب

دا: «مَر شُمون دوزَه تَن مو انتخاب نكور دُمَه؟ پی ای حال، یِکَه آ شُمون شیطونیه.»^{۱۱} منظور عیسی یهودا، کووک شمعون اسخریوطی بید، سی یانکه او یِکَه آ او دوزَه تَن بید، که قدره بعد عیسان تسلیم دشمن کورد.

۷

عیسی و برارونش

۱ بعد آ یان، عیسی به ولایت جلیل رفت و مدته اونجون بگشت و نخاس یهودیه مَنه، سی یانکه گپون یهود دُما گشتنش بیدن. ۲ عِدِ خِما که یِکَه آ عِدَا یهود بید، نزیک بیس، ۳ برارون عیسی گفتنش: «اینجون ترک کُن و به یهودیه رو تا پروونت کاراییه که بگنی بینن، ۴ گسبه که مَخو اشناسنش، کارا خوشه آ تیه مردم پنهنون نَم کُنه. تو که ای کاران بگنی، هَل کُل مردم دنیا تون اشناسن.» ۵ سی یانکه حتی برارونش آم وَش ایمون نَ آوردن بید. ۶ پَ عیسی به هُنون کُف: «هَنی وخت مو نرسیده، اما سی شُمون هر وختی مناسبه. ۷ دنیا نتره آ شُمون متنفر بووه اما آ مو نفرت داره، سی یانکه مو شوهادت بدو هام که کاراش بدن. ۸ شُمون خوتون سی عِد رووه، مو فعلا نَم میایم، سی یانکه وخت مو هَنی کامل نرسیده.» ۹ عیسی یان به هُنون گفت و م ولایت جلیل موند. ۱۰ اما بعد آ وانکه برارونش سی عِد رفتن، خودش آم رفت، اما نه علنی بلکه پنهنوی. ۱۱ پَ یهودیون، وخت عِد دُماش بگشتن و بیرسیدن: «او پیا کجاس؟» ۱۲ مردم درباره او زیاد قسَه بکوردن. بعضه بگفتن: «پیا خوبیه.» اما بعضه دِگه بگفتن: «نه! او مردم آ ره بَدَر بگُنه.» ۱۳ اما سی دل یانکه آ یهودیون بترسیدن، هیچ کَ علنی دربارش چی نَم کُف.

منشا تعالیم عیسی

۱۴ اما وسطا عِد، عیسی به صحن معبد اعظم او مه و مشغول تعلیم داین بیس. ۱۵ یهودیون پی تعجب، بیرسیدن: «ای پیا که علم دین نَ آموخته، چطو تره ایطو علمه داشته بووه؟» ۱۶ عیسی جووابشون دا کُف: «تعالیم مو آ خودم نیسن، بلکه آ او وه که مون فرسنیده. ۱۷ آر گسبه آروسی خاسه بووه اراده خدان به عمل آره، بقمه که ای تعالیم آ خدان یا مو آ خودم بگووم. ۱۸ وانکه آ خودش بگووه، دُما جلال خوشه، اما وانکه دُما جلال فرستندشه، راسگووه و هیچ ناروسی م وجود او نی. ۱۹ مَر موسی شریعت به شُمون نَدا؟ اما هیچ کونتون وَش عمل نَم کُنه. آچه کمر به قتل مو بسیه؟» ۲۰ مردم جوواب دان: «تو یو

زِيَه بيسيَه! كِي دُما كُشتن تونَ؟»^{۲۱} عيسى جواب دا كُف: «مويَه كار كورُدُم و كُلتون جرت زِيَه بيسيَه.^{۲۲} موسي حكم ختننه به شُمون دا - البته يان نه ا موسي بلکه ا اجداد قومتون بيد - سي هَمي يان، م روز شَمبِه مقدس كووكونتونه ختنه بَكْنِه.^{۲۳} پ ار انسان م روز شَمبِه مقدس اَم ختنه ببووه تا شريعت موسي زر پا وَنَدَه نبووه، آچه جر اوَمِيَه كه مو كُل بدن انسانِيَه م روز شَمبِه مقدس سلومتي بخشيُدُم؟^{۲۴} ا ري ظاهر قضاوت مَكْنِه، بلکه ا ري حَقَقَت قضاوت كُنِه.»

آيا او هَمو مسيح

^{۲۵} بعضِه ا مردم اورشليم گفتن: «يان هَمو وان ني كه قصد كُشتنش دارن؟^{۲۶} سيل كُنِه او ايطو علني اينجون قَصَه بَكْنِه و هُنون به او چي نَم كوون! آيا ممكن گپون قوم فَمِيدَنَه كه ا روسي او هَمو مسيح؟^{۲۷} اُمون دونم اي پيا ا كجا اومَسَه، در حاليه كه وختي مسيح ظهور بَكْنِه، كَسِه ندونه ا كجا بميا.»^{۲۸} اوسون عيسى وخت تعليم م معبد پي صدا بُلند كُف: «مون ب اشناسيه و دونه مال كجام، اما مو ا جانوب خورُدُم ن اومَمَه. وانكه مون فرسنيدَه، حَقَه؛ و شُمون اووَه نَم اشناسيه.^{۲۹} اما مو اووَه ب اشناسُم، سي يانكه مو ا اووم و او مون فرسنيدَه.»^{۳۰} پ مَخاسن گروفتارش كُنن، اما هيچ ك وش دَس دروزي نكورد، سي يانكه هني ساعتش نرسيد بيد.^{۳۱} پي اي حال، خُليا ا او جوماعت به او ايمون اوردن. هُنون بگفتن: «آيا وختي مسيح آيه، بيشتر ا اي پيا معجزه بَكْنِه؟»

^{۳۲} اما قَصَه كوردن مردم درباره كارا عيسى به گوش فريسيون رسيد. پ كاهنون اعظم معبد و فريسيون، نكبونا معبد فرسنيدن تا اووَه گروفتار كُنن.^{۳۳} اوسون عيسى كُف: «وخت كِمِه پي شُمونُم، بعدش پيش فرستندَم بورگرُدُم.^{۳۴} دُما مو بگرده، اما مون نَم جورَه؛ اونجون كه مو هِسُم، شُمون نتره آيه.»^{۳۵} پ يهوديون به يكدو گفتن: «او كجا مَخو رووَه كه اُمون نترم جورمش؟ آيا مَخو پيش يهوديونه كه م يونان پخنش رووَه و هُنون تعليم دَهَه؟^{۳۶} مقصودش چه بيد كه كُف، ”دُما مو بگرده، اما مون نَم جورَه؛ اونجون كه مو هِسُم، شُمون نتره آيه؟“»

قِصا عيسى م روز آخر عِد

^{۳۷} م روز آخر كه مهمترين روز عِد بيد، عيسى وسيد و پي بونگ بُلند كُف: «هر ك شُنس، پيش مو آيه و نوشَه.^{۳۸} هر ك به مو ايمون آرَه، هَموطو كه كلوم خدا بفرمايه، ا بطن او نهرا ا زنده روون ببوون.»^{۳۹} اي قِصَنَه درباره

روح القدس گُف، که هُنون که وَش ایمون میارن، اووَه پِدا بگنن؛ سی یانکه روح القدس هنی عطا نبیس بید، به ای دلیل که عیسی هنی جلال پِدا نکورد بید.

اختلاف بن مردم دربارہ عیسی

۴۰ خلی آ گسونه، که ای قصنَه شتفتن گفتن: «آروسی ای شخص هَمو پِعمبر موعودَه.» ۴۱ عده دِگه بگفتن: «او مسیح.» اما عده دِگه پِرسیدن: «مَر مسیح آ ولایت جلیل ظهور کُنَه؟» ۴۲ مَر م کتاب مقدس نگفته بیسه که مسیح آ نسل داوود پادشا و آ بت لِحَم، دِگه که داوود اونجون زندی بکورد، ظهور بگنَه؟» ۴۳ پِ دربارہ عیسی بن مردم اختلاف اُفتید. ۴۴ عده مَخاسن اووَه گروفنار کُنن، اما هیچ کَ وَش دَس دروزی نکورد.

بی ایمونی رِبِرون دین

۴۵ پِ نگبونون معبد پیش کاهنون اعظم معبد و فریسیون ورگشتن. هُنون آ نگبونون پِرسیدن: «اچَه اووَه ن آورده؟» ۴۶ نگبونون جواب دان: «تا ایسون، کسبِه لِف ای پیا قصنَه نکورده!» ۴۷ پِ فریسیون گفتن: «مَر شُمون آم فریب خوردیه؟» ۴۸ آیا آ گپون قوم یا فریسیون کسبِه آم هی که وَش ایمون آورده بووه؟ ۴۹ البته که نه! اما ای مردم عادی که چی آ شریعت ندونن، ملعونن.» ۵۰ نیقودیموس، که پِشتر پیش عیسی رفت بید و یکه آ هُنون بید، گُف: ۵۱ «آیا م شریعت اُمون کسبِه محکوم بگنن قبل آ وانکه قصاش گوش کُنن و دونسه بوون چه کورده؟» ۵۲ جووابش دان گفتن: «مَر تو آم جلیلی هسی؟ تحقیق کُن و بین تا ایسون هیچ نبیه آ جلیل ظهور نکورده.» ۵۳ اوسون کُشون به خوناشون ورگشتن.

۸

بخشیدن زونه زناکار

۱ اما عیسی به گو زتون رفت. ۲ سحر گَه، عیسی آندو به صحن معبد اوَمَه. اونجون کُل دورش گرد بیسن بید، او نشس و شرو به تعلیم داین هُنون کورد. ۳ هَمو دَم، معلمون تورات و فریسیون، زونیه که م وخت زنا کوردن گروفتن بید آوردن و اووَه بن مردم وسوندن، ۴ به عیسی گفتن: «استاد، ای زوننه حین زنا گروفتمَه. ۵ موسی م شریعت به اُمون دستور داس که ایطو زنون وا سِنگسار بوون. ایسون، تو چه بگویی؟» ۶ یان گفتن تا امتحونش کُنن و بونه

سی متهم کوردن عیسی جورن. اما عیسی سَرش زر بس بید، پی کلکش ری زمین چی بنوشت. ^۷ هَمیطو که آزش سوال پیرسیدن عیسی سَرش بِلند کورد و گُف: «ا پِن شُمون، هر ک که گُنا نکورده، اولی سنگ وَر او شوئه.» ^۸ آندو سَرش زر بس و ری زمین چی بنوشت. ^۹ بعد ا شُفتن ای قِصا، هُنون یکه یکه، ا گپ تا کوچوک اونجون ترک کوردن و عیسی تِنا پی او زونه که او منجا وستّه بید موند. ^{۱۰} سَرش بِلند کورد و گُف: «ای زونه، هُنون کجان؟ هیچ ک تون محکوم نکورد؟» ^{۱۱} جوواب دا: «هیچ ک، ای سرورُم.» عیسی به او گُف: «موتُم تون محکوم نم گُئم. رو و دِگه گُنا مکن.»

اعتبار شوهادت عیسی

^{۱۲} عیسی آندو به مردم فرمود: «مو نور دنیام. هر که ا مو پِروی کُنه، اصلا م توریکی نم مَنه، بلکه نور زندی بدس بمیاره.» ^{۱۳} پ فریسیون به او گفتن: «تو خودت وَر خودت شوهادت بدهی، پ شوهادنت معتبر نی.» ^{۱۴} عیسی به هُنون گُف: «دُرسه مو خودُم وَر خودُم شوهادت بدو هام، اما شوهادتم معتبره، سی یانکه دوئم ا کجا اوممه و به کجا برووم. اما شُمون ندونه مو ا کجا اوممه و کجا برووم. ^{۱۵} شُمون پی عیار بشری قضاوت بگُنه، اما مو وَر گسه قضاوت نم گُئم. ^{۱۶} اما حتی اَر قضاوت ام گُئم، قضاوتم دُرسه، سی یانکه مو م ای کار تِنا نسُم، بلکه بووه که مون فرسنیده ام پی مون. ^{۱۷} م شریعت شُمون نوشته بیسه که شوهادت دو شاهد معتبره. ^{۱۸} مو وَر خودُم شوهادت بدو هام و بووه ام که مون فرسنیده، وَر مو شوهادت بدهه.» ^{۱۹} اوسون گفتن: «بووت کجاس؟» عیسی جوواب دا: «نه مون ب اشناسیه نه بووه مون. اَر مون ب اشناخته بووم ام ب اشناخته.» ^{۲۰} عیسی ای قِصان وختی که م خزینه معبد تعلیم بدا، کورد. اما هیچ ک اووه گروفتار نکورد، سی یانکه هنی ساعتش نرسید بید.

^{۲۱} عیسی آندو به هُنون گُف: «مو برووم و شُمون دُما مو بگرده، اما م گُناها خوتون بمیره. اونجون که مو برووم، شُمون نتره آیه.» ^{۲۲} پ یهودیون گفتن: «مَر قصد کُشتن خوشه داره که بگووه ”اونجون که مو برووم، شُمون نتره آیه“؟» ^{۲۳} عیسی به هُنون گُف: «شُمون ا عالم زمینه، مو ا عالم بالا. شُمون مال ای دنیا هسه، اما مو ا ای دنیا نسُم. ^{۲۴} به شُمون بگووم م گُناهاتون بمیره، سی یانکه اَر به مو ایمون ن آره که مو هِسُم، م گُناهاتون بمیره.» ^{۲۵} هُنون ا او پرسیدن: «تو کی هسی؟» عیسی جوواب دا: «همو وانکه ا اول به شُمون گُفتم. ^{۲۶} خلی چیا دارم که ا شُمون گووم و قضاوتتون گُئم. اما وانکه مون

فرسنیده، بر حَقّه و مو هر چیه آ او شَنُفْتَمَه، به دنیا اعلام بکنم.»^{۲۷} هُنون درک نکوردن که درباره بووه آسُمونی پشون قِصَه بکنه.^{۲۸} پ عیسی به هُنون کُف: «زموئه که کووک انسان به صلیب کشیده، بقمه که مو هَسْم و آ خوُم کاره نَم کُنم، بلکه تِنَا چپاییه بگووم که بووه یائُم داس.»^{۲۹} و او که مون فرسنید، پی مون. او مون تِنَا نَم هَلَه، سی یانکه مو هی کاراییه که مایه خشنودی اووه، انجوم بدوهم.»^{۳۰} پی ای قِصَا، خَلِیَا وَش ایمون آوردن.

حَقَقَت شُمون آزاد کُنَه

^{۳۱} عیسی به یهودیونه که ایمون آوردن بید، کُف: «آر پرو کلوم مو بووه، حَقَقَتَن شاگرد مو ببووه.»^{۳۲} و حَقَقَت ب اِشْناسیه و حَقَقَت شُمون آزاد کُنَه.»^{۳۳} به او گفتن: «آمون بچون ابروهیم و هیچ وخت غلوم گسبه نبیدمه. پ سی چه بگووی که آزاد ببووم؟»^{۳۴} عیسی جواب دا: «یقین داشته بایه، به شُمون بگووم، گسبه که گُنا بکنه، غلوم گُناَهه.»^{۳۵} غلوم جایگا همیشگیه م خونه نداره، اما کووک جایگا همیشگیه داره.»^{۳۶} پ آر کووک شُمون آزاد کُنَه، حَقَقَتَن آزاد ببووه.»

بچون حَقَقی ابروهیم

^{۳۷} «دوئم که آ نسل ابروهیمه، اما دُما کُشتن مونه، سی یانکه کلوم مو م شُمون جایه نداره.»^{۳۸} مو آ چپایه که در حضور بووم دیدمه قِصَه بکنم و شُمون آم هر چیه آ بوونتون شَنُفْتیه، انجوم بدیهه.»^{۳۹} گفتن: «جد آمون ابروهیم.» عیسی کُف: «آر بچون ابروهیم بیده، لِف ابروهیم رفتار بکوردیه.»^{۴۰} اما شُمون دُما کُشتن مونه؛ و مو وانم که حَقَقْتیه که آ خدا شَنُفْتَمَه به شُمون بازگو بکنم. ابروهیم پِغْمبر ایطو رفتار نکورد. ^{۴۱} اما شُمون اعمال بوونتون انجوم بدیهه.» گفتن: «آمون حرومزاده نسیم! یه بووه دارم او آم خداس.»^{۴۲} عیسی به هُنون کُف: «آر خدا بووه شُمون بید، مون واسکه دوس بداشته، سی یانکه مو آ جانوب خدا اوممه و ایسون بن شُمونم. مو آ جانوب خوُم ن اوممه، بلکه او مون فرسنیده.»^{۴۳} آچه قِصَام متوجه نَم بووه؟ سی دل یانکه تحمل شَنُفْتَن قِصَام نداره.»^{۴۴} شُمون به بووتون شیطون تعلق داره و دُما خاسیه اووه. او آ اول قاتل بید و پی حَقَقَت نسبتیه نداشت، سی یانکه هیچ حَقَقْتیه م وجود او نی. هی دُرو بگووه، سی یانکه ذاتش دُروگووه؛ سی هَمی یان دُروگو و بووه کُل دُروگواس،^{۴۵} اما شُمون قِصَام بوور نَم کُنَه، سی یانکه حَقَقَت به شُمون بگووم.^{۴۶} کونتون آ شُمون تره مون به گُنا محکوم کُنَه؟ پ آر حَقَقَت به شُمون بگووم، آچه قِصَام بوور نَم کُنَه؟^{۴۷} گسبه که آ خداس، کلوم خدان قبول بکنه؛ اما

شُمون قبول نَم كُنِه، چون آ خدا نِسِه.»

برتری عیسی و ابروهیم و پغمبرون

^{۴۸} یهودیون جوابش دان گفتن: «دیدي دُرس گفتیم که سامری هسی و یو دوری؟» ^{۴۹} عیسی جواب دا: «مو یو ندارم، بلکه به بووم حرمت بوئم، اما شُمون به مو بی حرمتی بکنه. ^{۵۰} مو دُما جلال خودم نسَم. اما گسِه هی که مون جلال بدَهه و او خودش قوضیه. ^{۵۱} یقین داشته بایه، به شُمون بگووم، آر گسِه به کلوم مو عمل کُنِه، تا ابد مرگ نَم بینِه.» ^{۵۲} یهودیون گفتنش: «ایسون دیگه یقین پدا کوردم که دِو زیه هسی! ابروهیم مورد هموطو که پغمبرون آم مودن، ایسون تو بگویی، «آر گسِه به کلوم مو عمل کُنِه، تا ابد طعم مرگ نَم کُشه!» ^{۵۳} یعنی تو آ جد اُمون ابروهیم آم گفتی؟ او مورد و پغمبرون آم مودن. خوته کی دونی؟» ^{۵۴} عیسی گُف: «آر مو خومه جلال دو هام ارزشه نداره. وانکه مون جلال بدَهه، بوومه، همو وانکه شُمون بگووه، خدا اُمون. ^{۵۵} هر چن شُمون اووه نَم اِشناسیه، اما مو ب اِشناسُمش. آر گووم نَم اِشناسُمش لِف شُمون دُروگو ببووم. اما مو ب اِشناسُمش و کلومش انجوم بدو هام. ^{۵۶} بووتون ابروهیم امد داش روز او مین مون بینِه؛ و دید و شودی کورد.» ^{۵۷} یهودیون به او گفتن: «هنی پنجا سال نوری چطو تری گوی ابروهیم دیدیه؟» ^{۵۸} عیسی گفتشون: «یقین داشته بایه، به شُمون بگووم، آ قبل ابروهیم، مو هسُم!» ^{۵۹} پ سِنگ ورداشتن تا سِنگسارش کُنن، اما عیسی خوشه پنهن کورد و آ صحن معبد در رفت.

۹

شفا کور مادرزا

^۱ م ره که برفت، کور مادرزاییه دید. ^۲ شاگردونش آرش پرسیدن: «استاد، گُنا ای پیا چیه که کور بدنیا اومسه؟ گُنا آ خوشه یا آ مار و بووش؟» ^۳ عیسی جواب دا: «گُنا نه آ خوشه و نه آ مار و بووش؛ بلکه ایطو بیس تا کارا خدا م او نشون دایه بوون. ^۴ تا روزه وا کارا فرستندمه به انجوم رسوئم؛ شو که نَزیک ببووه، گسِه نتره کار کُنِه. ^۵ تا وختی که م دنیا هسُم، نور دنیا م.» ^۶ یان گفت و آ او دونش رخت سر زمین، گل دُرس کورد و گل سر تیا او پیا مولید و گفتش: «رو م حوض سیلوام تیات شور.» سیلوام به معنی فرسیندس، پ او پیا کور رفت و شُشتشون و آ اونجون پی تیا روشنا ورگشت.

^۸ همسون و گسونه که قبلا اووه در حال گدویی دیدن بید، پرسیدن: «مَر یان همو شخص نی که بنشس و گدویی بکورد؟» ^۹ بعضیا گفتن: «آ خوشه.» بعضیا گفتن: «ورشه بَره.» اما خودش پی تاکید گُف: «مو همو وانم.» ^{۱۰} پ آزش پرسیدن: «چطو تیات روشنا بیسن؟» ^{۱۱} جوواب دا: «پیاپه به نوم عیسی، گل دُرس کورد و سر تیام وند و گُف "روم حوض سیلوام شورشون." پ موئم رفتم و تیام شُشتم و روشنا بیسم.» ^{۱۲} آزش پرسیدن: «او شخص کجاس؟» جوواب دا: «ندوئم.»

^{۱۳} پ او پیاَن که قبلا کور بید، پیش فریسیون اُردن. ^{۱۴} او روز که عیسی گل دُرس کورد و تیا او پیاَن روشنا کورد، روز شمبه مقدس بید. ^{۱۵} اوسون فریسیون ام آ او پرس و جو کوردن که چطو تیات روشنا بیسنه. جوواب دا: «سر تیام گل وند و شُشتمشون و ایسون ترم بیئم.» ^{۱۶} پ بعضه آ فریسیون گفتن: «او پیا آ جانب خدا نی، سی یانکه شمبه مقدس رعایت نم گُنه.» اما بعضه گفتن: «چطو آدم گُناکاره تَره ایطو آیات و معجزایه گُنه؟» و پیشون اختلاف اُفتید. ^{۱۷} پ آندو آزش پرسیدن: «تو خودت دربارش چه بگویی؟ سی یانکه او تیات روشنا کورده.» جوواب دا: «او پغمبریّه.»

^{۱۸} اما گپون یهودیون هنی بوور نداشتن که او کور بید و روشنا بیسنه، سی همی یان مار و بووش بونگ کوردن. ^{۱۹} و آزشون پرسیدن: «ایا یان کووک شمون، همو وانکه کور به دنیا اومسه؟ پ چطو ایسون بیینه؟» ^{۲۰} جوواب دان: «یان کووک اُمون و دونم که مادرزا کور بیده. ^{۲۱} اما یانکه چطو روشنا بیسنه و کی تیاش گوشیده، اُمون چی ندوئم. آ خودش پرسه. او آدم بالغیه و خودش تَره گووه.» ^{۲۲} هُنون سی دل یان ایطو گفتن که آ یهودیون بترسیدن. سی یانکه یهودیون هم قسم بیسن بید تا هر ک اعتراف گُنه که عیسی همو مسیح، اووه ا معبد بهن در. ^{۲۳} سی همی یان مار و بووش گفتن، «خودش بالغه؛ آ خودش پرسه.»

^{۲۴} پ آندو او پیاَن که قبلا کور بید، بونگ کوردن، گفتنش: «خدان شاهد گر که راس گووی! اُمون دونم که او پیا گُناکاره.» ^{۲۵} او جوواب دا: «گُناکار بیدنشه ندوئم. تنا یان دوئم، که کور بیئم و ایسون روشنام.» ^{۲۶} پرسیدن: «چه ورت کورد؟ چطو تیات گوشید؟» ^{۲۷} جوواب دا: «مو که گفتمتون، اما شمون گوش نم دهبه؛ آچه آندو مَخه گووم؟ مَر شمون ام مَخه شاگردش بووه؟» ^{۲۸} هُنون دشمنونش دان، گفتن: «تو خودت شاگردشی! اُمون شاگردون موسی هسیم. ^{۲۹} اُمون دونم خدا پی موسی قصه کورده. اما ای پیا، ندوئم آ کجا اومسه.» ^{۳۰} او پیا در جوواب هُنون گُف: «متعجبم! پی یانکه تیا مون گوشیده

ببینه، اما هنی ندونه آ کجاس. ^{۳۱} اما أمون دونم که خدا دعا گُناکارونَ اجابت نم گُنه، اما آر گسبه خدا ترس بووه و اراده خدانَ به جا آرَه، خدا دعاش گوش گِرَه. ^{۳۲} آ اول دنیا تا ایسون شُفتَه نیبسه که گسبه تیا کور مادرزان گوشه. ^{۳۳} آر ای پیا آ جانوب خدا نَ اوَمه بید، نترس ایطو کاریه انجوم دَهه. ^{۳۴} هُنون به او گفتن: «تو سر تا پا م گُنا دنیا اومییه. ایسون، به أمون آم درس بدهی؟» پ اووه آمد پسن در.

^{۳۵} وختی عیسی فمید که او پیا نَ آ معبد پسنه در، اووه پدا کورد و آزش پرسید: «آیا به کووک انسان ایمون دوری؟» ^{۳۶} جوواب دا: «سرورم، گو کیه تا وش ایمون ارم.» ^{۳۷} عیسی گفتن: «تو اووه دیدیه! همی ایسون پیت قصه بگنه.» ^{۳۸} گف: «سرورم، ایمون دارم.» و نوها عیسی سر زمین اُفتید. ^{۳۹} عیسی گف: «مو به ای دنیا اوَمه، سی قضاوت کوردن. تا کورون روشنا و روشناهون کور بوون.» ^{۴۰} بعضه آ فریسیون که پیشش بیدن، تا یان شُفتن، پرسیدن: «آیا أمون آم کورم؟» ^{۴۱} عیسی به هُنون گف: «آر کور بیده گُناهه نداشتیه؛ اما ایسون که ادعا بگنه داره ببینه، م گُنا بمنه.»

۱۰

مو چوپون خوبم

^۱ یقین داشته بایه، به شُمون بگووم، وانکه آ در م آغل گوسفندون نَ آیه و آ ری دیوار م آغل آیه، حتما دز و ره زنه. ^۲ سی یانکه چوپون گوسفندون هی آ در آغل بمیا تو. ^۳ دربون، در سیش بگوشه و گوسفندون به صداس گوش بدهن؛ او گوسفندون خوشه به نوم بونگ گُنه و هُنون بیره در. ^۴ وختی کُل گوسفندون بُورد در، نوهاشون برووه و گوسفندون دُماس حرکت گُزن، سی یانکه صداس ب اشناسن. ^۵ و هیچ وخت دُما غریبه نم روون، بلکه آ او فرار بگُزن، سی یانکه صدا غریبته نم اشناسن.»

^۶ عیسی ای مثل سیشون آورد، اما هُنون درک نکوردن که چه بگووشون. ^۷ پ سی هُنون آندو توضیح دا: «یقین داشته بایه، به شُمون بگووم، مو همو دریم که گوسفندون آ وان میان تو و بروون در. ^۸ هُنون که قبل آ مو اوَمنه، کُلتون دز و ره رن بیدنه، سی دل یان، گوسفندون به هُنون گوش ندان. ^۹ مو 'در' هسم؛ هر ک آ ای در آیه تو، نجات پدا بگنه و راحت بمیا تو و برووه در و چراگا پدا بگنه. ^{۱۰} دز نمیا مَر سی دزیدن و کُشتن و نابود کوردن؛ مو اوَمه تا هُنون حیات داشته بوون و آ وان به زیوتی برمند بوون. ^{۱۱} «مو چوپون

خوبم. چوپون خوب جون خوشه م رَه گوسفندون بدّهه. ۱۲ گسه که سی پیل کار بگنه، سی یانکه چوپون نی و گوسفندون مال خودش نسن، هر وخت گرگ بمیا، گوسفندون بهله و بگروزه و گرگ حمله بگنه و گوسفندون پخش و پلا بیون. ۱۳ او بگروزه، سی یانکه تنّا دُما پیلّه و محل وَر گوسفندون نَم وَنَه. ۱۴ مو چوپون خوبم. مو گوسفندون خومه ب اشناسم و گوسفندون آم مون ب اشناسن. ۱۵ هموطو که بوّه مون ب اشناسه و مونم بوون ب اشناسم. مو جون خومه سی گوسفندون بدو هام. ۱۶ گوسفندونه دگه آم دارم که آ ای آغل نسن. هُنون آم وا ارم و هُنون به صدا مو گوش بدهن. گلشون پی یک یه گله بیون پی یه چوپون. ۱۷ بووه، مون سی دل یان دوس داره که مو جون خومه فدا بگنم تا وان پس اسونم. ۱۸ هیچ ک وان آ مو نَم گزه، بلکه مو به مل خونم جونم فدا بگنم. اختیار دارم وان دو هام و اختیار دارم وان پس اسونم. ای حکم آ بووه دارم.»

۱۹ سی دل ای قضا، آندو بن یهودیون اختلاف اُفتید. ۲۰ خلیشون گفتن: «او دوزیه و لوه بیسه؛ اچه وش گوش بدّهه؟» ۲۱ اما بعضیا گفتن: «هون قضا یه دوزیه نسن. مَر دو تره تیا کوره روشنا گنه؟»

قِصا عیسی م عِدِ وَقْف

۲۲ زمسون بید که مراسم عِدِ وَقْف معبد م اورشلیم شرو بیس ۲۳ و عیسی داش م صحن معبد، م اوون سلُمون رَه برفت. ۲۴ یهودیون دورش گرد بیسن و گفتن: «تا کی مخی آمون م شک و دودی هلی؟ آر مسیح موعود هسی، علنی به آمون گو.» ۲۵ عیسی جوواب دا: «به شمون گفتم، اما بوور نَم گنه. کاراییه که مو به نوم بووم انجوم بدو هام، خوشون وَر مو شوهادت بدهن. ۲۶ اما شمون ایمون نَم میاره، سی یانکه آ گوسفندون مو نیسه. ۲۷ گوسفندون مو به صدام گوش بدهن؛ مو هُنون ب اشناسم و هُنون ا دُمام بمیان. ۲۸ مو به هُنون حیات ابدی ببخشتم و هیچ وخت هلاک نَم بیون. گسه نتره هُنون آ دَس مو گزه. ۲۹ بووه مو که هُنون به مو بخشیده ا کُل گفتره و هیچ ک نتره هُنون آ دَس بووه مو گزه. ۳۰ مونو بووه یکه هسیم.»

۳۱ اوسون یه ر دگه یهودیون سنگ وراشتن تا سنگسارش کُین. ۳۲ عیسی به هُنون گف: «کارا خوب زیاده آ جانب بووم به شمون نشون دام. سی دل کو کار خوبم مَخه سنگسارم گنه؟» ۳۳ یهودیون جوواب دان: «سی دل کارا خوبت سنگسارت نَم کُینم، سی یان سنگسارت بگنم که دوری کفر بگووی. سی دل یانکه تو انسانی اما خوته خدا دونی.» ۳۴ عیسی به هُنون گف: «مَر م تورات

شُمونَ نَ اومَسَه که ”گفتم، شُمون خدایونِه“؟^{۳۵} آر هُنون که کلوم خدا وَرشون رَسیدَه، خدایون خونده بیون - و هیچ قسمته آ کتاب مقدس آ اعتبار ساقط نم بووه -^{۳۶} چطو به گبسه که بووه سی شُمون وقف کورده و به ای دنیا فرسنیده، بگووه ”که کفر گووه،“ تِنَا سی دل یانکه گفتم کووک خدا هِسُم؟^{۳۷} آر کارا بووم به جا نم میارم، به مو ایمون نَ آرِه.^{۳۸} اما آر هُنون به جا میارم، حتی آر به مو ایمون نیاره، اقلا به کارام ایمون بیاره تا دونسه بووه و بوور داشته بووه که بووه م وجود مون و مونم م وجود بووه.»^{۳۹} یَه رِ دِگه مَخاسن گروفتارش کُنن، اما رفت و آ هُنون دیر بیس.

^{۴۰} اوسون به اولاً روخونه اردن رفت، هَمو جایه که یحیی نوهاتر غسل تعمید بدا و اونجون موند.^{۴۱} خلیا پیشش اومِن. هُنون بگفتن: «هر چن یحیی هیچ معجزه نکورد اما هر چی درباره ای شخص گف، دُرس بید.»^{۴۲} پَ سی دل یان خلیا اونجون به عیسی ایمون آوردن.

۱۱

مَرَضی و موردن ایلعازر

^۱ پبایه بید ایلعازر نوم که مَرَض بید. او پی خارونش مریم و مارتا م دِگه بت عنیا زندی بکوردن.^۲ مریم هَمو زونه بید که سر پاها عیسی عطر رخت و پی پَلاش خشکشون کورد بید. ایسون برارش ایلعازر مَرَض بیس بید.^۳ پَ خارون ایلعازر سی عیسی پِغوم فرسنیدن، گفتن: «ای سرور اُمون، دوس عزیزت مَرَضَه.»^۴ عیسی وختی ای خبَر شُنَف، گُف: «ای مَرَضی باعث موردن ایلعازر نم بووه، بلکه سی جلال خداس، تا کووک خدا پی ای واسطه جلال پدا کُنَه.»^۵ عیسی، مارتا و خارش و ایلعازر خلی دوس داش. پَ وختی فمید ایلعازر مَرَضَه، دو روز دِگه آم اونجون که بید، موند.

^۶ اوسون به شاگردونش گُف: «ببایه آندو به یهودیه روم.»^۸ شاگردونش گفتن: «استاد، مَر نه چن وخت پش یهودیون مَخاسن سِنِگسارت کُنن، ایسون تو مَخی آندو رووی اونجون؟»^۹ عیسی جواب دا: «مَر روز، دوزَه ساعت نی؟ وانکه م روز رَه رووه، نم اُفْتَه، سی یانکه نور ای دنیان ببینه.^{۱۰} اما وانکه م شو رَه رووه، ب اُفْتَه، سی یانکه شو نوره نداره.»^{۱۱} پَ بعد آ ای قِصا به شاگردونش گُف: «دوسُمون ایلعازر خووه، بروم تا اووه آ خو ورسوئم.»^{۱۲} پَ شاگردون به او گفتن: «سرور اُمون، آر خووه، خوب ببووه.»^{۱۳} منظور عیسی یان بید که ایلعازر مورده، اما شاگردون مرسن

منظور عیسی یانَ که ایلعازر خوَوَه. ^{۱۴} اوسون عیسی علنی به هُنون گُف: «ایلعازر مورده. ^{۱۵} و سی دل شُمون خوشحالم که اونجون نَبیڈم، تا ایمون آرِه. اما ایسون بیایه تا پیشش رووم.» ^{۱۶} پَ توما، که لقبش دوقلو بید، به شاگردون گُف: «بیایه اُمون اَم رووم تا پیش میرم.»

عیسی قیامت و حیات

^{۱۷} وختی عیسی به دِگِده بت عَنیا رَسید، معلوم دا ایلعازر چار روزَه مورده و وَندنشَه م قبر. ^{۱۸} بت عَنیا چَن سو کیلومتر پی شَر اورشلیم فاصله داش. ^{۱۹} یهودیون زیاده پیش مریم و مارتا اومِن بید تا هُنون م غم موردن برارشون تسلی دهن. ^{۲۰} وختی مارتا فَمید که عیسی اومَسَه ا اونجون رفت نوهاش، اما مریم م خونه موند. ^{۲۱} مارتا به عیسی گُف: «سرورم، اَر اینجون بیدی برارم نَم مورد. ^{۲۲} اما دوئم که هَمی ایسون اَم هر چی ا خدا خاسَه بووی، به تو بدهه.» ^{۲۳} عیسی به مارتا گُف: «برارت اَندو زنده بیووه.» ^{۲۴} مارتا گُف: «دوئم که م روز قیامت زنده بیووه.» ^{۲۵} عیسی گُف: «قیامت و حیات موئم. وانکه به مو ایمون آرِه، حتی اَر مورده اَم بووه، زنده بیووه. ^{۲۶} و هر که زندس و به مو ایمون داره، به یقین که تا ابد نَم میره؛ آیا یانَ بوور بگنی؟» ^{۲۷} مارتا گُف: «بله، سرورم، مو ایمون دارم که تو مسیح موعود، کووک خدا هِسی، هَمو وانکه واسِکه به دنیا بمیومَه.»

^{۲۸} یانَ گُفت و رفت و خارش مریم بونگ کورد و م خلوت به او گُف: «استاد اینجون و تون بونگ گُنه.» ^{۲۹} مریم تا یانَ فَمید، بی معطلی ورسید و پیش عیسی رفت. ^{۳۰} عیسی هَنی م دِگِده نرَسید بید، بلکه هَمونجون بید که مارتا سی دیدنش رفت بید. ^{۳۱} یهودیونه که پی مریم م خونه بیدن و اووه تسلی بدان، تا دیدن مریم زیتره ورسید رفت در، دُماش رَه اُفتیدن. گمون کوردن برووه سر قیر تا گریوه زوری گُنه. ^{۳۲} وختی مریم به اونجون که عیسی بید رَسید و اووه دید، به پاش اُفتید و گُف: «سرورم، اَر اینجون بیدی برارم نَم مورد.» ^{۳۳} وختی عیسی گریوا مریم و یهودیونه که پیش بیدنه دید، ا تَه دل اِهه کشید و سخت منقلب بیس. ^{۳۴} پرسید: «اووه کجا وَندیه؟» گُفتن: «سرور اُمون، بیو و بین.» ^{۳۵} عَرص ا تیا عیسی سرازر بیس. ^{۳۶} پَ یهودیون گُفتن: «بینه چَقَدَه اووه دوس داشته!» ^{۳۷} اما بعضَه گُفتن: «آیا گِسه که تیا او پیا کورَ روشنا کورده، نترس کاره گُنه که ایلعازر نمیره؟»

زنده بیسن ایلعازر

^{۳۸} اوسون عیسی، در حاله که اشفته بید، سر قبر اومه. قبر، گتِه بید که دم

دَرش سِنِگ گِیَه وَنَدن بید. ^{۳۹} عیسی فرمود: «سِنِگَ وِرِداره.» اما مارتا خار ایلعازر گُف: «سرورُم، ایسون چار روزه که اووَه دفن کوریمه، حتما ایسون بو گروفته.» ^{۴۰} عیسی به او گُف: «مَر به تو نِگفتُم آر ایمون اوری، جلال خدانَ بیینی؟» ^{۴۱} پَ سِنِگَ وِرداشتن. اوسون عیسی سِلِ بالا کورد و گُف: «بووَه، شکرَت بگووُم که دعامَ شتفتی.» ^{۴۲} مو دوئم که هی دعا مونَ بشتفتی. اما یانَ سی دل کسونه گُفتُم که اینجون وستن، تا ایمون آرَن که تو مونَ فرسندیه.» ^{۴۳} یانَ گُفت و اوسون پی بونگ بُلنده گُف: «ایلعازر، بیو در!» ^{۴۴} پَ ایلعازر، هموطو که دَس و پاش م کفن بَسَه بیدن و دَسمالِه گِرد رییش لِفنیده بید، اومَه دَر. عیسی به هُنون گُف: «وازش کُنه و هِلِه رووَه.»

توطئه قتل عیسی

^{۴۵} پَ خلی آ یهودیون که پی مریم بیدن و ای معجزنه دیدن، به عیسی ایمون آوردن. ^{۴۶} اما آزشون اَم پیش فریسیون رفتن و خبر معجزه عیسانَ به هُنون دان. ^{۴۷} پَ کاهنون اعظم معبد و فریسیون پی یَکدو مشورت کوردن، گُفتن: «چه کُئم؟ معجزا زیاده آ ای پیا به ظهور رَسیده.» ^{۴۸} آر ایطو هِلِم پش رووَه، کُل وَش ایمون بمیارن، اوسون رومیون بمیان و ای معبد و ای قومَ اَس اُمون بگرن.» ^{۴۹} اما یکَه ا هُنون، که قیافا نومش بید و م او سال کاهن اعظم بید، به بقیه گُف: «شُمون هیچ ندوئه ^{۵۰} و فکر اَم نَم کُنه که صلاحتونَه که یکَه سی قوم فدا بووَه، تا یانکه کُل قوم نابود بوون.» ^{۵۱} اما ای قِصَه آ خودش نَبید، بلکه سی دل یانکه او سال کاهن اعظم بید، ایطو نبوت کورد که عیسی سی قوم جون خوشه فدا بکُنه ^{۵۲} و یان تِنّا سی قوم بنی اسرائیل نَبید، بلکه سی گِرد کوردن و یِه دل کوردن کُل بچون خدا بید که پراکنده بیدن. ^{۵۳} پَ، ا هَمو روز نقشه قتل اووَه چندن.

^{۵۴} سی هَمی یان عیسی یگه علنی بِن یهودیون رفت و شد نَم کورد، بلکه به شَر اِفرایم که م ناحیه بیابونی بید رفت و پی شاگردوتش اونجون موند. ^{۵۵} چو عِد پَسَخ یهود نَزیک بید، عِدَه زیاده آ نُووحی مختلف به اورشلیم رفتن تا مراسم تطهیر قیل اِپَسَخ به جا آرَن. ^{۵۶} هُنون دُما عیسی بیدن و هموطو که م صحن معبد وستَه بیدن، به یَکدو بگُفتن: «چه گمون بکُنه؟ آیا او سی عِد بمیا؟» ^{۵۷} اما کاهنون اعظم معبد و فریسیون دستور دان بید هر که دونسه بووَه عیسی کجاس، وَا خبر دَهَه تا گروفتارش کُئن.

تدهین عیسی

۱ شیش روز قبل آ عِدِ پَسَخ، عیسی به دِگده بت عَنیا، محل زندی ایلعازر اومه، هَمو وانکه عیسی آ موردون ورسونیدش بید. ۲ اونجون سی تجلیل آ عیسی شوم دان. مارتا پذیرویی بکورد و ایلعازر آم آ کسونه بید که پی عیسی سَر سفره نِسَه بید. ۳ اوسون، مریم عطر گرون قِمَتَه که آ سنبل خالص بید و چَن نیم لیتر بید، آورد و پی وان پاها عیسان شُشت و پی پَلاش خشکشون کورد، اوطو که خونَه آ بو عطر بَداد کورد. ۴ اما، یهودا اسخریوطی، که یکَه آ شاگردون عیسی بید و بعدا به او خیانت کورد، کُف: ۵ «اچه ای عطرَ سصد دینار نفروختی، تا پیل وان، به فقیرون دایه بووه؟» ۶ او ای قِصَنَه آ سَر دلسوزی سی فقیرون نَم کُف، بلکه سی دل یان بگُف که دُز بید؛ او مامور دخل و خرج بید و آ کیسه پیلَه که پیشش بید، بڈزید. ۷ پَ عیسی کُف: «کاره وَش داشته بووه! سی یانکه ای عطرَ سی روز دفن مو هشت بید. ۸ فقیرون هی پتون هسن، اما مو هی پی شُمون نِسَم.»

۹ خلی آ یهودیون، تا فَمیدن عیسی اونجون، اومِن تا نه تِنّا عیسان بینن، بلکه ایلعازر آم که زنده کورد بید، بینن. ۱۰ پَ، کاهنون اعظم معبد مَخاسن تا ایلعازر آم کُشن، ۱۱ سی یانکه باعث بیس بید خلی آ یهودیون آ هُنون ری ورگردونن و به عیسی ایمون آرن.

ورود شاهونه عیسی به اورشلیم

۱۲ سَحَر گَه، جمعیت زیاده که سی عِد اومِن بید، وختی فَمیدن عیسی م رَه اورشلیمَه، ۱۳ شاخا نخل بَدَس گروفتن و نوها عیسی رفتن. هُنون پی بونگ بُلند بگفتن:

«نجاتمون ده!»

مبارکه وانکه

به نوم خداوند بمیا،

مبارکه پادشا اسرائیل!»

۱۴ اوسون عیسی کره الاغَه جوس و سوارش بیس؛ هَمو طو که نوشتَه بیسه:

۱۵ «مترس! ای دختر صهیون،

ایسون پادشات،

سوار کره الاغَه بمیایه!»

۱۶ شاگردونش اول متوجه ای چیا نبیسن، اما بعد آ یانکه عیسی آ موردون ورسید، به یاد آوردن کُل او پشگویییا که م کتاب مقدس دربارش گفته بیسه

اتفاق اُفتیدنه.

^{۱۷} او جوماعت که وخت بونگ کوردن ایلعازر آ قبر و ورسونیدنش آ موردون پی عیسی بیدن، همیطو وَر ای واقعه شوهادت بدان. ^{۱۸} خلی آ مردم آم سی دل یان نوها او رفتن، سی یانکه شَنُفتن بید ایطو معجزا گِیه آ او به ظهور رَسیده. ^{۱۹} پ فریسیون به یَکدو گفتن: «دِگه اُمون کاره نترم کُنم؛ سل کُنه، کُل دنیا ا دُماش بروون.»

یونانیون دُما ملاقات کوردن عیسی

^{۲۰} بن کسونه که سی عبادت م روزا عد به اورشلیم اوین بید، تعداده آم یونانی بیدن. ^{۲۱} هُنون پیش فیلیپس، که آل بت صدا جلیل بید رفتن و به او گفتن: «ای سرور، مَخم عیسان بینم.» ^{۲۲} فیلیپس اوَمه و به اندریاس گفت و هر دونشون رفتن و به عیسی گفتن. ^{۲۳} عیسی به هُنون گُف: «وخت موردن و زنده بیسن کووک انسان رَسیده. ^{۲۴} یقین داشته بایه، به شُمون بگووم، آر دونه گنوم م خاک ن اُفته و نمیره، تِنَا بَمَنه؛ اما آر میره بار زیاده بَدَهه. ^{۲۵} گسه که جونش دوس داره وان آ دَس دَهه. اما گسه که م ای دنیا آ جونش بگذرده وان تا حیات ابدی حفظ کُنه. ^{۲۶} وانکه مَخو مون خدمت کُنه، وا آ مو پِروی کُنه؛ و هر جا مو هسُم، وا خادم مو آم بووه. گسه که مون خدمت کُنه، بووه مو اووه سرلُند بکُنه.»

عیسی مرگ خوشه پشگویی بکُنه

^{۲۷} «ایسون جون مو مضطربه. چه گووم؟ آیا گووم، ”بووه! مون آ ای اتفاق که مَخو سترم آیه رهویی ده؟“ اما سی همی کار به ای دنیا اوَمه. ^{۲۸} بووه، نوم خوته جلال ده!» اوسون صدایه آ اَسْمون رَسید که: «جلال دامه و آندو آم بدوهم.» ^{۲۹} پ مردمه که اونجون بیدن و یان شَنُفتن، گفتن: «نَش برق بید.» بقیه گفتن: «ملاکه پیش قصه کورد.» ^{۳۰} عیسی گُف: «ای صدا سی شُمون بید، نه سی مو. ^{۳۱} ایسون زمون قضاوت ای دنیاس و همی ایسون رئیس ای دنیا، شَطون، دَر بسه ببووه. ^{۳۲} و وختی مو آ زمین لُند بووم، کُل آدمون آلا خودم بگشتم.» ^{۳۳} عیسی پی ای قصه، داش به نوع مرگه اشاره بکورد که بندیرش بید. ^{۳۴} مردم گفتن: «تعلیم تورات به اُمون بگووه، که مسیح تا ابد زنده بَمَنه، پ تو چطو بگووی کووک انسان وا به صلیب کشیده بووه؟ ای کووک انسان کیه؟» ^{۳۵} عیسی به هُنون گُف: «زمنون کمه نور پتونه. پ تا زمونه که نور داره ره رووه، مبادا توریکی شُمون کِره. وانکه م توریکی ره برووه، ندونه کجا برووه. ^{۳۶} تا زمونه که نور داره، به نور ایمون بیاره تا بچون نور

وختی ای قِصانَ کورد، آ اونجون رفت و خوشه آ هُنون پنهن کورد.

بی ایمونی مردم

۳۷ پی یانکه عیسی معجزا زیاده نوها تیاشون به ظهور رسونید بید، هَنی وَش ایمون نَ اُردن بید. ۳۸ ایطو قِصا و پِشگویییا إشعیا نبی به حَقَّت رسیدن که گُف بید:

«چه گسه، ای خداوند، پیوم اُمونَ بوور کورده،

و قدرت خداوند وَر کی آشکار بیسه؟»

۳۹ هَموَطو که إشعیا نبی خودش جایه دِگه بگووه، هُنون نترسن ایمون ارن، سی دل یانکه:

۴۰ «او تیاشونَ کور،

و دلاشونَ سخت کورده،

تا پی تیاشون نبینن،

و پی دلاشون نَفمن،

و نورگردن تا شفاشون دو هام.»

۴۱ إشعیا نبی سی یانکه جلال عیسان دید بید، دربارش ای قِصانَ بکورد.

۴۲ پی ای وجود، خلی آ گپون قوم یهود وَر عیسی ایمون اُردن، اما آ ترس فریسیون، ایمون خوشونه اقرار نکوردن، مبادا آ معبد بهنشون در. ۴۳ سی یانکه تعریف و تمجید مردم آ تعریف و تمجید خدا بیشتر دوس داشتن.

۴۴ اوسون عیسی پی صدا بُلند گُف: «هر کَ به مو ایمون آره، نه به مو، بلکه به فرستنده مو ایمون اُرده. ۴۵ هر کَ مونَ بیئه، فرستنده مونَ دیده.

۴۶ مو لِف نور به ای دنیا اومَم تا هر کَ به مو ایمون آره، م توریکی نمئه. ۴۷ آر گسه قِصامَ فَمه اما انجومشون نَدَهه، مو وَر او قضاوت نَم گُفم؛ سی یانکه

نَ اومَمه تا وَر مردم دنیا قضاوت گُفم، بلکه اومَمه تا هُنون نجات دو هام. ۴۸ سی گسه که مونَ رَد گُنه و قِصامَ قبول نَگنه، داور دِگه هی؛ هَمو قِصایه که

گُفتم م روز قیامت اووه محکوم بَگُنه. ۴۹ سی یانکه مو آ جانوب خودم چی نَم گووم، بلکه بووه که مونَ فرسنیده به مو فرمون داس که چه گووم و آ چه

چیایه قِصه گُفم. ۵۰ و دوئم که فرموناش حیات ابدین. پَ هر چی مو بگووم قِصایه هسن که بووه گُفته تا گووم.»

شُشتن پاها شاگردون

۱ یه شو قبل ا عِدِ پَسَخِ بید، عیسی دونس که وختش رَسیدَه تا ای دنیان هَلَه و پیش بووَه رووَه، او گسون خوشه که م ای دنیا دوس داش تا حد کمال مُحَبَّت کورد.

۲ وخت شوم بید. شطون نوهاتر م دل یهودا اسخریوطی، کووک شَمعون، وند بید که عیسان تسلیم دِشمن گُنه. ۳ عیسی که دونس بووَه همه چیه بدس او سُپورده و ا پیش خدا اومسه و پیش او برووَه، ۴ ا سر شوم ورسید و رداش دِرورد و حوله گروف، بس کمرش. ۵ اوسون او رخت م لگنی و شرو کورد به شُشتن پاها شاگردونش، بعد پاها هُنون پی حوله که به کمرش بس بید خشک کورد. ۶ وختی نوبت شَمعون رَسید، او به عیسی گُف: «سرور مو، آیا تو مخی پاها مون شوری؟» ۷ عیسی گفتش: «ایسون علت کاریه که بگنم نتری درک کنی، اما بعدا بقی.» ۸ پَطْرُس به او گُف: «اصلا نم هلم پاها م شوری!» عیسی جواب دا: «آر پاها تون نشورم بری پی مو نتری داشته بوی.» ۹ پ شَمعون پَطْرُس گُف: «سرور مو، نه تینا پاها م، بلکه دسام و سَرَم شور!» ۱۰ عیسی جواب دا: «وانکه حموم بگنه، سر تا پاش تمیزه و به شُشتن نیازه نداره، مَر پاهاش. ا، شَمون پاکه، اما نه کُلتون.» ۱۱ عیسی که دونس کی اووَه تسلیم دِشمن بگنه، سی هَمی یان گُف: «کُلتون پاک نسه.»

۱۲ بعد ا یانکه عیسی پاها شاگردون شُشت، رداش و ش کورد و سر سفره نشس. اوسون آزشون پرسید: «فمیده چه کاره سیتون کوردُم؟» ۱۳ شَمون مون استاد و سرور خوتون دونه و دُرس ا م بگووه، سی یانکه همیطوره. ۱۴ پ آر مو که سرور و استاد شَمونم پاها شَمون شُشتم، شَمون ا م و هَمی کار سی یکدو گُنه. ۱۵ مو پی ای کار، سرمشقه دامتونه تا شَمون ا م هموطو رفتار گُنه که مو پی شَمون رفتار کوردُم. ۱۶ یقین داشته بایه، به شَمون بگووم، نه غلوم ا اربابش گفتره، نه فرسنیده ا فرسندش. ۱۷ ایسون که هُنون دونه، خووشا به حالتون آر و ر هُنون عمل گُنه.

پشگویی خیانت یهودا

۱۸ «ای چیان که بگووم در مورد کُل شَمون نی. مو هُنونیه که انتخاب کوردُمه، خوب ب اشناسم. اما ای پشگویی کتاب مقدس وا به حَقَقَت رَسه که "وانکه نون مون بخوره، سی دِشمنی پی مو بورسه." ۱۹ پ یان به شَمون قبل ا یانکه اتفاق افته بگووم تا وختی که ای اتفاق افتید، به مو ایمون آره که مو هِسَم. ۲۰ یقین داشته بایه، به شَمون بگووم، هر ک فرسنیده مون قبول گُنه،

مَوْنَ قَبُولِ كُورَدَه وَ هَر كَه مَوْنَ قَبُولِ كُنَه فَرَسْتَنَدِه مَوْنَ قَبُولِ كُورَدَه. «
 ۲۱ بعد آ ای قِصَا، عِيسِي خَلِي نَارَاحَت بِيِس وَ پِي دَل اِشْكَنِيَدَه كُف: «يَقِينِ
 دَاشْتَه بَايَه، بَه شُمُونِ بَگُوؤْم، حَقَقَت يَانَ كَه يِكِه آ شُمُونِ مَوْنَ تَسْلِيمِ دَشْمَنِ
 بَگُنَه.» ۲۲ شَاكَرْدُونَش بَه يِكِدو سِيلِ كُورْدَنِ، حَرَتِ كُورْدَنِ بِيِدِ سِي يَانَكِه
 نَدُونَسَنِ يَانَ دَرَبَارَه كُونَشُونِ بَگُوَوَه. ۲۳ يِكِه آ شَاكَرْدُونِ، كَه عِيسِي اَوَوَه دُوسَش
 دَاش، پَلِي اَو نِسَه بِيِدِ. ۲۴ شَمَعُونِ پِطْرُسِ پِي اِشَارَه اَزَش مَخَاسِ آ عِيسِي پَرَسَه
 كَه اَو دَرَبَارَه كُونَشُونِ قِصَه بَگُنَه. ۲۵ پَ اَو كِمَه بَه عَقَبِ كَجِ بِيِسِ وَ وَرِ سِينَه
 عِيسِي تَكِيَه دَا وَ پَرَسِيِدِ: «سَرورِ مَو، اَو كِيَه؟» ۲۶ عِيسِي جَوَابِ دَا: «مَو اَيِ
 تِيَكِه نُونِ مِ قَدَحِ بَزْمِ وَ بَه اَو بَدُوَهَامِ، اَو هَمُو شَخْصَه.» اوسونِ تِيَكِه نُونِ مِ
 قَدَحِ رَنَدِ وَ وَاَنَ بَه يَهُودَا كُوَوَكِ شَمَعُونِ اسخَرِيوْطِيِ دَا. ۲۷ يَهُودَا هَمِي يَانَكِه
 تِيَكِنَه كُرُوفِ، يَكْنَه شِيْطُونِ مِ جَلْدَش رِفْتِ. اوسونِ عِيسِي كُفْنَش: «اَو كَارَه كَه
 مَخِي كُنِيَه، زِيْتَرَه اَنجُومَش دِه.» ۲۸ اَمَا هِيچِ كُو ا هُنُونِ كَه سَرِ سَفَرَه بِيِدَنِ
 مَنظُورِ عِيسَانِ مَلْتَفْتِ نَبِيَسَنِ. ۲۹ بَعْضَه آ شَاكَرْدُونِ مَرَسَنِ سِي يَانَكِه يَهُودَا
 مَسْئُولِ دَخَلِ وَ خَرَجَه، عِيسِي بَگُوَوَشِ هَر چِي سِي عِدِ لَازِمَه خَرَه، يَا چِيَه بَه
 فَقِيروُنِ دَهَه. ۳۰ يَهُودَا تِيَكِه نُونِ كُرُوفْتِ وَ خُورْدِ وَ زِيْتَرَه مِ تُورِيكِيِ شُو دَرِ
 رِفْتِ.

پِشْكَوِيِي اَنكَارِ پِطْرُسِ

۳۱ بعد آ رِفْتَنِ يَهُودَا، عِيسِي فَرَمُودِ: «ايسونِ كُوَوَكِ اِنْسَانِ جَلَالِ پِدا بَگُنَه وَ
 خُدا اَمِ مِ وَجُودِ اَو جَلَالِ پِدا بَگُنَه. ۳۲ اَرِ خُدا مِ وَجُودِ اَو جَلَالِ پِدا بَگُنَه، پَ خُدا
 اَمِ مِ وَجُودِ خُودَشِ اَوَوَه جَلَالِ بَدَهَه وَ اَو زِيْتَرَه جَلَالِ پِدا بَگُنَه. ۳۳ بَچُونِ
 عَزِيْزْمِ، وَخْتِ كِمَه پَتُونِ هَسْمِ. دُمَامِ بَگَرْدِه اَمَا هَمُوطُو كَه بَه يَهُودِيُونِ كُفْنَمِ،
 ايسونِ اَمِ بَه شُمُونِ بَگُوؤْمِ اَوْنَجُونِ كَه مَو بَرُوؤْمِ، شُمُونِ نَتْرَه اَبَه. ۳۴ حَكِمَه
 تَازَه بَدُوَهَامَتُونِ وَ وَاَنِ يَانَ كَه يِكِدُوَوَه مُحَبَّتِ كُنَه. هَمُوطُو كَه مَو شُمُونِ مُحَبَّتِ
 كُورْدَمِ، شُمُونِ اَمِ وَا يِكِدُوَوَه مُحَبَّتِ كُنَه. ۳۵ ا هَمِي مُحَبَّتِ شُمُونِ بَه يِكِدُو، كُلِ
 بَقْمَنِ كَه شَاكَرْدِ مَوْنَه.»

۳۶ شَمَعُونِ پِطْرُسِ كُف: «سَرورِ مَو، كَجَا بَرُوِي؟» عِيسِي جَوَابِ دَا: «تُو
 ايسونِ نَتْرِيِ جَايَه كَه مَو بَرُوؤْمِ دُمَامِ اَبِي؛ اَمَا بَعْدَا دُمَامِ بَمِيوِي.» ۳۷ پِطْرُسِ
 كُف: «سَرورْمِ، اَجَه ايسونِ نَتْرَمِ دُمَاتِ اَبِي؟ مَو جُونَمِ مِ رَه تُو بَدُوَهَام.»
 ۳۸ عِيسِي كُف: «اَيَا جُونَتِ مِ رَه مَو بَدِيَهِي؟ يَقِينِ دَاشْتَه بَاتِ، بَه تُو بَگُوؤْمِ، پِشِ آ
 بُونَكِ خَرُوسِ، تُو سُو رَ مَوْنَ اَنكَارِ كُنِي وَ بَگُوِيِ كَه مَوْنَ نَمِ اِشْنُوسِي.»

عیسی، تبارَه رَسیدن به بووه

۱ «دل نگرُون نبووه. به خدا ایمون داشته بووه؛ به مو آم ایمون داشته بووه. ۲ م خونه بووم جا خلی زیاده، آر ایطو نَبید به شُمون نَم گفتم برووم تا سیتون جایه آماده گنم. ۳ بعد آ یانکه رفتم و جایه حاضر کوردم، آندو بورگر دم و شُمون پی خودم ببرم، تا اونجون که مو هِسَم شُمون آم بووه. ۴ جایه که مو برووم رَشه دونه.» ۵ توما به عیسی گف: «سرورم، آمون حتی ندونم کجا برووی، پ چطو ترم ره دونه بووم؟» ۶ عیسی به او گف: «مو ره و رُوسی و حیاتم؛ هیچ ک پیش بووه آسُمونی نَمیا مَر به واسطه مو. ۷ آر مون ب اشناختیه، بووه موتم ب اشناختیه؛ اما بعد آ یان اووه ب اشناسته و اووه دیدیه.» ۸ فیلیپس به او گف: «سرور آمون، بوون به آمون نشون ده، یان سی آمون بَسه.» ۹ عیسی به او گف: «فیلیپس، خلیه پتونم و هنی مون ن اشناختیه؟ گسه که مون دیده، بوون آم دیده؛ پ چطوره که بگویی "بوون به آمون نشون ده"؟» ۱۰ آیا بوور ندوری که مو م وجود بووه و بووه آم م وجود مون؟ قصابیه که مو سیتون بگنم آ خودم نسن، بلکه آ بووه هسن که م وجود مو ساکن بیسه، اووه که کارا خوشه به انجوم برسونه. ۱۱ ای قِصه مون بوور گنه که مو م وجود بووه و بووه آم م وجود مون؛ آر نه سی دل او معجزا که آ مو دیدیه به مو ایمون بیاره.

۱۲ یقین داشته بایه، به شُمون بگووم، وانکه به مو ایمون داشته بووه، او آم تره کاراییه که مو بگنم گنه و حتی کارایه گفتن آ هنون انجوم دهه، سی یانکه مو پیش بووه برووم. ۱۳ و هر چیه به نوم مو درخاس گنه، مو وان انجوم بدوهم، تا بووه م وجود کووک جلال پدا گنه. ۱۴ آر شُمون به نوم مو چی آ مو خاصه بووه، وان سیتون انجوم بدوهم.

و عده روح القدس

۱۵ «آر مون دوس داره، احکام مون به جا میاره. ۱۶ و موتم آ بووه مخم و او آم یاوره دگه به شُمون عطا بگنه که هی پتون بووه، ۱۷ یعنه همو روح رُوسی که دنیا نتره قبولش گنه، سی یانکه نَم بییش و نَم اشناست؛ اما شُمون اووه ب اشناسته، سی یانکه پتونه و م وجود شُمون بمنه.»

۱۸ «شُمون بی گس نَم هلم؛ بیشتون بورگر دم. ۱۹ بعد آ مدت کمه دگه دنیا مون نَم بیئه، اما شُمون بیینه و سی یانکه مو زندم، شُمون آم زندگی بگنه. ۲۰ م

او روز، بقمه مو م وجود بووه و شمون م وجود مو و موئم م وجود شموئم.
 ۲۱ هر ك احكام مون قبول گنه و مطابق هنون عمل گنه، او مون دوس داره؛
 و او گسيه كه مون دوس داره، بووئم اووه دوس داره و موئم اووه دوس دارم
 و خومه وش ظاهر بگنم.»

۲۲ يهودا، نه يهودا اسخريوطي، آ عيسي پرسيد: «سرور مو، چطو مخي
 خوته ور امون ظاهر گني، اما ور اي دنيا نه؟» ۲۳ عيسي جواب دا: «آر
 گسيه مون دوس داشته بووه، مطابق كلوم مو عمل بگنه و بووئم اووه دوس
 داره و امون پيشش بميايم، و پي او زندي بگنم. ۲۴ اما آر گسيه مون دوس
 نداشته بووه، طبق كلوم مو عمل نم گنه؛ و اي كلوم كه آ مو بشئفه آ مو ني،
 بلکه آ بوويه كه مون فرسيده.

۲۵ «اي چيان وختي هني پتوئم بگوومتون. ۲۶ اما او ياور، يعنه روح القدس،
 كه بووه اووه به نوم مو بفرسته، او همه چيه به شمون تعليم بدهه و همه چيه
 كه مو به شمون گنم، به يادتون بمياره. ۲۷ سيتون آرامش به جا بهلم؛ آرامش
 خومه به شمون بدوهم. دنيا نتره او آرامشيه كه مو به شمون بدوهم به شمون
 دهه. ترس و اضطراب م دلنون نبووه. ۲۸ شئفنيه كه به شمون گنم، ”مو
 برووم، اما آندو پيشتون بميام.“ آر مون دوس داشته، شودي بكورده كه دارم
 پيش بووه برووم، سي يانكه بووه آ مو گفتره. ۲۹ ايسون قبل آ يانكه اي اتفاق
 افته به شمون گنم، تا وختي كه اي اتفاق افتيد ايمون آره. ۳۰ فرصت زياده
 نمونده كه پتون قصه گنم، سي يانكه رئيس اي دنيا يعنه شيطان بميا. او هيچ
 قدرته ور مو نداره؛ ۳۱ اما مو كاريه بگنم كه بووه فرمون داس، تا دنيا دونسه
 بووه كه بوون دوس دارم. ورسبه، تا آ اينجون رووم.

۱۵

درخت انگير حقي

۱ مو درخت انگير حقيم و بووم باغبونه. ۲ او هر شاخه كه ميوه ندهه بيزه و
 هر شاخه كه ميوه دهه، وان پختار گنه تا ميوه بيشره دهه. ۳ شمون سي دل
 كلومه كه گنمتون، پاكه. ۴ م وجود مو منه، موئم م وجود شمون بمئم. او طو كه
 شاخه بي درخت نتره ميوه دهه، شمون آم نتره ميوه دهه آر م وجود مو نمئه.
 ۵ «مو درخت انگيرم و شمون شاخايشه. گسيه كه م وجود مو منه و مو م
 وجود او، ميوه زياد بدهه؛ سي يانكه جدا آ مو، هيچ نتره گنه. ۶ آر گسيه م
 وجود مو نمئه، لف شاخه بي فايده ببرنش و ببهنش در و خشك ببووه. شاخا

خشک بیسنه گرد کُین و م تش ببهن تا سوزننشون. ^۷ آر م وجود مو منه و آ کلوم اطاعت کُنه، هر چی مَخه، درخاس کُنه که برآورده ببووه. ^۸ جلال بووم یان که شُمون میوه زیاده دهه؛ ایطو تره شاگرد مو بووه.

^۹ «هموطو که بووه مون دوس دازه، مونم شُمون دوس دارم؛ م مُحبت مو منه. ^{۱۰} آر احکام مون حفظ کُنه، م مُحبت مو بمنه؛ هموطو که مو احکام بووم حفظ کوردمه و م مُحبت او بمم. ^{۱۱} ای قِصان گفتم تا شودی مو م وجودتون مننه و شودیتون کامل بووه.»

^{۱۲} «حکم مو یان که یکدووه مُحبت کُنه، هموطو که مو شُمون مُحبت کوردم. ^{۱۳} مُحبتیه گفتر آ یان نی که گسه جون خوشه م ره دوسونش فدا کُنه. ^{۱۴} دوسون مو شُمویه آر او چیه که به شُمون حکم کُتم، انجوم دهه. ^{۱۵} دِگه شُمون بنده نم خونم، سی یانکه بنده آ کارا اربابش خبر نداره. بلکه شُمون دوس خودم بخونم، سی یانکه هر چی بووه به مو کُف بید، به شُمون گفتم. ^{۱۶} شُمون نبیده که مون انتخاب کورده، بلکه مو شُمون انتخاب کوردم و فرسیندم تا رووه و میوه آره و میوتون مننه، تا هر چی آ بووه به نوم مو درخاس کُنه به شُمون عطا کُنه. ^{۱۷} حکم مو به شُمون یان که یکدووه مُحبت کُنه.»

نفرت دنیا آ پروون عیسی

^{۱۸} «آر دنیا آ شُمون نفرت دازه، یادتون بووه که قبل آ شُمون آ مو نفرت داشته. ^{۱۹} آر دل بسه ای دنیا بیده، دنیا شُمون لفِ گسون خودش دوس بداش. اما شُمون به ای دنیا دل نیسیه، بلکه مو شُمون آ بن مردم دنیا انتخاب کوردمه، سی دل همی یان که دنیا آ شُمون نفرت دازه. ^{۲۰} کلومیه که به شُمون گفتم، به یاد داشته بووه: "بنده آ ارباب گفتر نی." آر مون آزار رسونن، به شُمون آم آزار برسونن؛ و آر به کلوم مو عمل کُین، به کلوم شُمون آم عمل بکُین. ^{۲۱} اما کُل ای کاران سی دل نوم مو پی شُمون بکُین، سی یانکه فرسندیده مون نم اشناسن. ^{۲۲} آر ن اومم بید و پشون قصه نکوردم بید، گنا نداشتن؛ اما ایسون دِگه عذره سی گناشون ندارن. ^{۲۳} گسه که آ مو نفرت داشته بووه، آ بووه مونم نفرت دازه. ^{۲۴} آر مو نوها تیا ای مردم کاراییه نکوردم بید که غیر آ مو هیچ ک تا ایسون نکورده، گناهه نداشتن؛ اما ایسون، پی دیدن کُل ای معجزا، آ مونو آ بووم نفرت دارن. ^{۲۵} ایطو، کلوم تورات خوشون درباره مو به حَققت برسه که: "بی دلیل آ مو نفرت داشتن."»

^{۲۶} «اما وختی او یاور که آ پیش بووه سیتون بفرسئم آیه، یعنی روح رُوسی که آ بووه صادر ببووه، او خودش درباره مو شوهادت بدهه، ^{۲۷} و شُمون آم

۱ «هُنُونَ به شُمون گفتم تا ایمونتون سُس نبووه. ۲ شُمونَ آ مَعْبَدَا یهودیون بیهن دَر و حتی زموئه بَرَسَه که هر کَ شُمونَ گُشَه، فکر گُنه خدانَ خدمت کورده. ۳ ای کارانَ پی شُمون بگُین، سی یانکه نه بووه آسُمونَ ب اِشناسن، نه مون. ۴ اما اوسون یادتون بووه که خبر گُل ای اِنفاقانَ آ قِبَل به شُمون دام بید. ای قِصانَ آنوهاتر به شُمون نگفتم، سی یانکه خودم پتون بیدم.»

کار روح خدا

۵ «ایسون دارم پیش فرستنده خودم برووم، اما هیچ کونتون نم پرسه، "کجا برووی؟" ۶ اما سی یانکه ای چیانَ به شُمون گفتم، دلتون پُر آ غم و غصه بیسه. ۷ پی ای حال، مو به شُمون راس بگووم که رفتنم به سودتونه. سی یانکه آر نرووم، او یاور پیشتون نمیا؛ اما آر رووم اووه پیشتون بفرسُم. ۸ و وختی او یاور آیه، دنیانَ مجاب گُنه که آ لحاظ گُنا و عدالت و قضاوت تخصیرکاره. ۹ آ لحاظ گُنا، سی یانکه به مو ایمون نم میارن. ۱۰ آ لحاظ عدالت، سی یانکه پیش بووم برووم و دِگه مونَ نم بینه. ۱۱ و آ لحاظ قضاوت ام، سی یانکه رئیس ای دنیا، شیطون محکوم بیسه.»

۱۲ «خلی چیا دِگه دارم که گوومتون، اما الان طاقت شُفتنش نداره. ۱۳ اما وختی روح رُوسی که سرچشمه گُل حقایقه آیه، شُمون به گُل حَقَّت پی بیره؛ سی یانکه او آ جانوب خودش قِصه نم گُنه، بلکه او چیه که شُفتنه بگووه و آ چیاپه که در پشن پتون قِصه بگُنه. ۱۴ او مونَ جلال بدهه، سی یانکه حقایقه که آ مو گروفته، به شُمون اعلام بگُنه. ۱۵ هر چی مال بووس، مال مون. سی دل یان به شُمون گفتم حقایقه که آ مو گروفته، به شُمون اعلام بگُنه.»

عیسی شاگردون تسلی بدهه

۱۶ «طوله نم گشته که، دِگه مونَ نم بینه اما بعد آ مدت کوتاهه بورگردم، آندو مونَ بیینه.» ۱۷ اوسون بعضه آ شاگردون آ یکدو پرسیدن: «مقصودش آ ای قِصه چیه که بگووه، "بعد آ مدت کوتاهه، دِگه مونَ نم بینه و بعد آ مدت کوتاهه، آندو مونَ بیینه؟" یا یانکه بگووه "سی یانکه پیش بووه برووم؟"» ۱۸ پ آ یکدو پرسیدن: «ای 'مدت کوتا' که بگووه، چیه؟ مقصودشه درک نم گنم؟» ۱۹ اما عیسی آ قبل دونس که مَخن آ او سوال کُین؛ پَ به هُنون گُف:

«آیا درباره یان بحث کنه که گفتم،» بعد ا مدت کوتاهی، دِگه مَوَنَ نَمَ بینه و بعد ا مدت کوتاهی، اَندو مَوَنَ بینه؟^{۲۰} یقین داشته بایه، به شُمون بگووم، شُمون عزا و ماتم بگره، اما مردم ای دنیا شاد ببوون؛ شُمون غمگین ببووه، اما غم شُمون به شودی تبدیل ببووه.^{۲۱} زوَنه وخت زوییدن درد بگشسه، سی یانکه ساعتش رَسیده؛ اما وختی بچش به دنیا اومَه، درد خوشه دِگه بیاد نَم میاره، سی دل یانکه انسانه به دنیا اومسه و شودی بگنه.^{۲۲} هَمیَطو اَم، شُمون ایسون غمگینه؛ اما اَندو ببیئمتون و دلتون شاد ببووه و هیچ کَ نتره او شودیَه ا شُمون گَره.^{۲۳} م او روز، دِگه هیچ چی ا مو نَخه. یقین داشته بایه، به شُمون بگووم، هر چی ا بووه اَسُمونی به نوم مو درخاس گنه، به شُمون دایه ببووه.^{۲۴} تا ایسون به نوم مو چی نخاسیه؛ اما ا ایسون به بعد خاسه بووه تا به شُمون دایه بووه و شودیتون کامل بووه.

^{۲۵} «ای قِصانَ پی مَثَل به شُمون گفتم؛ اما وختی برسه که دِگه ایطو پتون قصه نَم گنم، بلکه علنی درباره بووه پی شُمون قصه بگنم.^{۲۶} م او روز، به نوم مو درخاس بگنه. به شُمون نَم گووم که مو ا جانوب شُمون ا بووه درخاس گنم،^{۲۷} سی یانکه بووه خودش شُمون دوس داره، سی دل یانکه شُمون مَوَن دوس داشته و به مو ایمون اوردیه که ا پیش خدا اوممه.^{۲۸} ا پیش بووه به ای دنیا اوممه؛ ایسون اَم ای دنیان ترک گنم و پیش بووه برووم.»

^{۲۹} اوسون شاگردونش گفتن: «ایسون علنی قصه بگنی، نه پی مَثَل.^{۳۰} ایسون دِگه دویم که ا همه چی آگوهی و حتی نیازه ندوری گسبه سوالشه بیت در میون ونه. سی هَمی یان، ایمون دارم که ا پیش خدا اومیئه.»^{۳۱} عیسی به هُنون گف: «آیا ایسون واقعا ایمون داره؟^{۳۲} ایسون وختی برسه و اروسی که هَمی ایسون وختش رَسیده، که پخش و پلا ببووه و به خوناتون برووه و مَوَن تِنا بپله؛ اما مو تِنا نسُم، سی یانکه بووه پی مَوَن.^{۳۳} هُنون به شُمون گفتم که آسوده بووه. م دنیا سی شُمون زحمت هی؛ اما دلتون قرص بووه، سی یانکه مو وَر دنیا غالب بیسمه.»

۱۷

دعا عیسی سی خودش

۱ بعد ا ای قِصا، عیسی سل اَسُمون کورد و گف: «بووه، ایسون وختش رَسیده کووکت جلال دهی تا او اَم تون جلال دهه.^۲ سی یانکه اووه وَر کُل مردم دنیا قدرت دوییه تا کُل گسونیه که به او عطا کوردیه، حیات ابدی بخشه.

۳ و یان او حیات ابدی، که تون، تینا خدا حقیقی و عیسی مسیح که تو فرسندیه، اشناسن. ۴ مو کاریه که ورم سپوردی، به کمال رسوندم و ایطو تون ری زمین جلال دام. ۵ پ ایسون تو ام، مون به حضور خودت جلال ده، همو جلاله که قبل آفرینش ای دنیا پیشت داشتیم.

دعا عیسی سی شاگردونش

۶ «مو نوم تون به هنون که آ ای دنیا ورم بخشیدی، آشکار کوردم. هنون مال تو بیدن و تو هنون به مو بخشیدی و کلوم تون به جا آوردن. ۷ ایسون فمیدنه که هر چی به مو بخشیدی، ا روسی آ جانوب تو بیدنه. ۸ سی یانکه کلومیه که به مو دویی، به هنون دامه و هنون ام وان قبول کوردنه و یقین دارن که آپیش تو اومه و ایمون دارن که تو مون فرسندیه. ۹ مو سی هنون دعا بگنم؛ نه سی ای دنیا. مو سی گسونه که تو به مو دوییه دعا بگنم، سی یانکه هنون آ تونن. ۱۰ هر چی مو دارم آ تون و هر چی تو دوری آ مون؛ و جلال مو به وسیله هنون آشکار بیسه. ۱۱ بیشتر آ یان م دنیا نم منم، اما هنون هنی م ای دنیان؛ مو پیش تو بمیام. ای بووه مقدس، هنون به قدرت نوم خودت که به مو بخشیدی حفظ کن، تا یکه بوون، هموطو که امون یکه هسیم. ۱۲ مو هنون تا وختی که پشون بیدم حفظ کوردم و آ هنون به قدرت نوم تو که به مو بخشیدی، محافظت کوردم. هیچ کونشون هلاک نبیسن، غر آ او که مستحق هلاکت بید، تا قضا کتابا مقدس به حقیقت رسه. ۱۳ اما ایسون پیش تو بمیام و ای قسان وختی بگنم که هنی م ای دنیام، تا شودی مون م وجودشون به کمال داشته بوون. ۱۴ مو کلوم تون به هنون دامه، اما دنیا آ هنون نفرت داره، سی یانکه به دنیا تعلق ندارن، هموطو که مونم به دنیا تعلق ندارم. ۱۵ دعا مو یان که آ دنیا نبریشون، بلکه تا آ شر شتون حفاظتشون کنی. ۱۶ هنون به ای دنیا تعلق ندارن، هموطو که مو تعلق ندارم. ۱۷ هنون پی حقیقت تقدیس کن؛ کلوم تو حقیقت. ۱۸ هموطو که تو مون به دنیا فرسندی، مونم هنون بن مردم ای دنیا بفرسنم. ۱۹ مو خومه وقف هنون کوردمه تا م روسی و پوکی رشد کنن.»

دعا عیسی سی گل پروونش

۲۰ «درخاس مو تینا سی هنون نی، بلکه سی گسونیه که بعدا به واسطه پغوم هنون به مو ایمون بمیارن، ۲۱ تا گل یکه بوون، هموطو که تو ای بووه، م وجود مونی و مو م وجود تو. ایطو کن که هنون ام م وجود امون بوون، تا دنیا ایمون آره که تو مون فرسندیه. ۲۲ و مو جلالیه که به مو بخشیدی، به هنون بخشیدم تا یکه بوون، هموطو که امون یکه هسیم؛ ۲۳ مو م وجود هنونم و

تو م وجود مونی. اوطو کُن که هُنون آم کامل یکِه بوون تا دنیا دونسه بووه که تو مون فرسنیدیَه و هُنون هموطو دوس دوشتیَه که مون دوس دوشتی. ^{۲۴} ای بووه، مَخْم هُنون که به مو بخشیدیَه پی مو بوون، همو جایه که مو هِسْم، تا جلالیه که تو سی دل مُحَبَّت خودت پِش آ آفرینش دنیا به مو دویبَنه بینن.»

^{۲۵} «ای بووه عادل، مردم دنیا تون تَم اِنسانس، اما مو تون ب اِنسانسُم و ای شاگردون دونن که تو مون فرسنیدیَه. ^{۲۶} مو نوم تون به هُنون اِنسانسوندُم و آندو آم ب اِنسانسونم تا مُحَبَّت بی حده که تو به مو دوری، م وجود هُنون آم بووه و مونم م وجود هُنون بووم.»

۱۸

گروفتار بیسن عیسی

^۱ عیسی بعد آ گفتن ای قِصا، پی شاگردونش اولا دره قِدرن رفت. اونجون باغِه بید و عیسی و شاگردونش اونجون رفتن. ^۲ اما یهودا، تسلیم کُندش، او محلّ دونس کجاس، سی یانکه عیسی پی شاگردونش چِن ر اونجون گرد بیسن بید. ^۳ پ یهودا پی دَسِه ا سربازون و مامورون کاهنون اعظم معبد و فریسیون به اونجون رفتن. هُنون پی چراغ و مشعل و سلاح به اونجون رسیدن. ^۴ عیسی، پی یانکه دونس چه سرش میا، پِش رفت و به هُنون کُف: «دُما کی بگرده؟» ^۵ جوواب دان: «عیسی ناصریَه مَخْم.» کُف: «مو هِسْم.» یهودا، تسلیم کُندش آم پِشون بید. ^۶ وختی عیسی کُف، «مو هِسْم،» هُنون عقب رفتن و سر زمین اُفتیدن. ^۷ پ آندو اَرشون پرسید: «دُما کی بگرده؟» گفتن: «عیسی ناصری.» ^۸ جوواب دا: «به شُمون کُفتم که خودم هِسْم. پ آر مون مَخِه، هِلِه هُنون روون.» ^۹ یان کُف تا اوچیایه که نوهاتر کُف بید به حَقَقَت رسن که: «هیچ کو ا گسونیه که به مو بخشیدی، ا دَس ندامه.»

^{۱۰} اوسون شمعون پطرس شِمِشِرِشه کشید و ضربِه وَر خادوم کاهن اعظم رَند و گوش راستش بُرید. نوم او خادوم مالخوس بید. ^{۱۱} عیسی به پطرس کُف: «شِمِشِرِته غلاف کُن! آیا نوا جومه که بووه به مو داس، نوشم؟»

بازجویی آ عیسی در برابر گپون یهود و انکار پطرس

^{۱۲} اوسون سربازون، پی فرموندشون و مامورون یهودی، عیسان گروفتار کوردن و دَساش بَسن ^{۱۳} و عیسان اول پیش حَتّا بوردن. سی یانکه بووه زونه قیافا بید و قیافا کاهن اعظم او سال بید. ^{۱۴} قیافا همو وان بید که به یهودیون

توصیه کرد بید که بتره یکه فدا قوم بووه. ^{۱۵} شمعون پطرس و شاگرد دگه آم
 ا دما عیسی رفتن. او شاگرد آشناهون کاهن اعظم بید. پ پی عیسی م حوش
 خونه کاهن اعظم اومه. ^{۱۶} اما پطرس پشت در وسید. اوسون او شاگرد که ا
 آشناهون کاهن اعظم بید پی کنیزه که دربون اونجون بید، قصه کورد و پطرس
 پی خودش م خونه بورد. ^{۱۷} اوسون او کنیز ا پطرس پرسید: «آیا تو آم ا
 شاگردون او پیا هسی؟» پطرس جواب دا: «نه نسّم.»

^{۱۸} در، هوا سرد بید. خادمون و مامورون تشه پی زغال گولنیدن بید و
 گردش وسیدن بید و خوشونه گرم کوردن. پطرس آم پی هنون وسنه بید و
 خوشه گرم کورد.

^{۱۹} پ کاهن اعظم ا عیسی درباره شاگردونش و تعالیمش پرسید. ^{۲۰} عیسی
 جواب دا: «مو پی مردم دنیا عنی و واضح قصه کوردمه و هی م معبدا و
 معبد اعظم که محل گرد بیسن کل یهودیونه، تعلیم دامه و چی پنهونیه نگفتمه.
^{۲۱} سی چه ازم پرسی؟ ا هنون پرس که قصام شنفتنه! هنون خوب دونن که
 چه گفتمشونه.» ^{۲۲} وختی عیسی یان گف، یکه ا نگبونون که اونجون وسنه بید
 کشیدیه زش و گفتش: «ایطو جواب کاهن اعظم بدهی؟» ^{۲۳} عیسی جواب
 دا: «ار اشتبا گفتم، دلیل اشتبام گو؛ اما ار راس گفتم، اچه مون بزنی؟»
^{۲۴} اوسون حنا اووه دس بسه پیش قیافا، کاهن اعظم، فرسندید.

^{۲۵} م همو حال که شمعون پطرس اونجون وسنه بید و خوشه گرم بکورد،
 عده آزش پرسیدن: «مر تو ا شاگردونش نیسی؟» او منکر بیس و گف: «نه!
 نسّم.» ^{۲۶} یکه ا خادمون کاهن اعظم که ا قومون او گسه بید که پطرس
 گویشش برید بید، به او گف: «مر مو خودم تون پی او م باغ ندیدم؟»
^{۲۷} پطرس آندو منکر بیس. همو دم خروس بونگ زند.

محاکمه عیسی م حضور پیلاش

^{۲۸} سحر گه، عیسان ا پیش قیافا به کاخ فرموندار بوردن. یهودیون م کاخ
 نرفتن تا مبدا ناپاک بوون و نترسه بوون غذا عد پسخ خورن. ^{۲۹} پ پیلاش
 اومه در پیششون و پرسید: «ای بیان به چه جرّمه متهم گنه؟» ^{۳۰} جواب دان،
 گفتن: «ار مجرم نبید، به تو تسلیمش نم کوردم.» ^{۳۱} پیلاش به هنون گف:
 «شمون خوتون بریش و طبق شریعت خوتون محاکمش گنه.» یهودیون گفتن:
 «طبق قانون امون اجازه اعدام گسیه ندارم.» ^{۳۲} ایطو قصه عیسی در مورد
 نوع مرگه که بندیرش بید، به حقیقت رسید.

^{۳۳} پیلاش م کاخ ورگشت و دستور دا عیسان پیشش آر. اوسون ا او

پرسید: «آیا تو پادشا یهودیونی؟»^{۳۴} عیسی جواب دا: «آیا یان نظر خوته، یا بقیه درباره مو ایطو گفتنه؟»^{۳۵} پیلاتس گف: «مَر مو یهودیم؟ قوم خودت و کاهنون اعظم معبد، تون به مو تسلیم کوردنه؛ چه کوردیه؟»^{۳۶} عیسی جواب دا: «پادشوهی مو آ ای دنیا نی. آر پادشوهی مو آ ای دنیا بید، پروونم جنگ کوردن تا بدس یهودیون گروفتار نبووم. اما پادشوهی مو آ ای دنیا نی.»^{۳۷} پیلاتس آزش پرسید: «پ تو پادشوهی؟» عیسی جواب دا: «تو خودت بگویی مو پادشاهم. مو سی یان زوییده بیسمه و به ای دنیا اومم تا ور حقیقت شوهادت دو هام. پ هر ک که به حقیقت تعلق داشته بووه، به قِصا مو گوش دهه.»^{۳۸} پیلاتس پرسید: «حقیقت چیه؟»

بعد آ گفتن ای قصه، پیلاتس آندو پیش یهودیون رفت و به هُنون گف: «مو هیچ جرمه سی محکوم کوردنش نجوسم.»^{۳۹} اما طبق رسمتون مِ عِدِ پَسَخِ یِه زندونی سیتون آزاد کُنم؛ آیا مَخه که پادشا یهود سیتون آزاد کُنم؟»^{۴۰} هُنون جواب دان و داد زندن: «ای بیان نه، بلکه باراباس آزاد کُن!» اما باراباس ره زنه بید.

۱۹

حکم مصلوب کوردن عیسی

۱ اوسون پیلاتس عیسان گروفت و دستور دا شولاق زَننش.^۲ سربازون تاجه آ خار بقتن، وندن سَرش و ردا کلون رنگه آم وش کوردن،^۳ و میومن پیشش، بگفتن: «درود بر تو، ای پادشا یهود!» و م ریش کشیدی بزندن.^۴ اوسون آندو پیلاتس اومه در و به یهودیون گف: «اووه میازم در تا دونسه بووه که مو هیچ جرمه مِ او نم بینم که محکومش کُنم.»^۵ پ عیسی که تاج خاره سَرش بید و عبا کلونه وش بید اومه در. پیلاتس به هُنون گف: «سیل کُنه ایسون ای پیا اینجون!»^۶ تا کاهنون اعظم معبد و نگبونون معبد اووه دیدن، داد زندن، گفتن: «به صلیب کشش! به صلیب کشش!» پیلاتس به هُنون گف: «شُمون خوتون اووه بره و مصلوبش کُنه، سی یانکه مو جرمه سی محکوم کوردنش نجوسم.»^۷ یهودیون به او گفتن: «شریعت اُمون بگووه چو او ادعا بگُنه که کووک خداس وا گُشته بووه.»^۸ وختی پیلاتس یان فَمید، بیشتر وحشت کورد. ^۹ آندو عیسان پی خودش به کاخ بورد و آ او پرسید: «تو آ کجا اومییه؟» اما عیسی جوابه نَدَا. ^{۱۰} پ پیلاتس به او گف: «به مو هیچ نم گویی؟ دونی قدرت دارم که آزادت کُنم یا به صلیب گُشمت؟»^{۱۱} عیسی گف:

«آر خدا ای قدرت به تو نَم دا، هیچ کاره نترسی گنی؛ اما گنا وانکه مونَ به تو تسلیم کورد، خلی گفتره.»^{۱۲} پیلایس خلی تقلا کورد تا عیسان آزاد گنه، اما یهودیون داد زندن گفتن: «آر اووه آزاد گنی، دوس امپراطور روم نیسی. هر کک که ادعا پادشوهی گنه، ضد امپراطوره.»

^{۱۳} وختی پیلایس ای قِصانَ قَمید، عیسانَ اورد در و خودش سر مسند قضاوت نشس، م محلّه که به 'سنگفرش' معروف بید و به زیون عبرانیون 'جَباتا' بگفتنش.^{۱۴} او روز، روز 'تهیه' عدِ پَسَخ بید و نَزیک ظور بید. پیلایس به یهودیون گف: «سِل گنه ه پادشا شُمون!»^{۱۵} هُنون داد بزندن: «اووه ا بن بر! اووه ا بن بر و به صلیب گشش!» پیلایس گف: «ایا مَخه پادشاتون مصلوب گنم؟» کاهنون اعظم معبد جواب دان: «اُمون پادشاهه غر ا امپراطور ندارم.»^{۱۶} آخیر پیلایس عیسانَ به هُنون دا تا به صلیب گشش.

اوسون عیسانَ گروفتن، بوردن.^{۱۷} عیسی هموطو که صلیب سر شونش بید، آلا محلّه که اسمش جمجمه بید و به زیون عبرانیون جُلُتا بگفتنش رفت.^{۱۸} اونجون اووه به صلیب کشیدن. دو تایه دگه ام پی او به صلیب کشیدن، یکه سمت راست یکه ام سمت چپش و عیسی ام وسطشون بید.^{۱۹} به فرمون پیلایس کتیبه نوشتن و وان بالا صلیب نصب کوردن. سرش نوشته بید: 'عیسی ناصری، پادشا یهود'.^{۲۰} خلی ا یهودیون او کتیبه خوندن، سی یانکه اونجون که عیسانَ به صلیب کشیدن نِهنگ شر بید و او کتیبه پی زیون عبرونی و لاتینی و یونانی نوشته بیس بید.^{۲۱} پ کاهنون اعظم معبد یهود به پیلایس گفتن: «منوس پادشا یهود، بلکه نوس ای پیا ادعا کورده مو پادشا یهودم.»^{۲۲} پیلایس جواب دا: «هر چی نوشته، دگه نوشته.»

^{۲۳} بعد ا یانکه سربازون عیسانَ به صلیب کشیدن، جوماش گروفتن، چار برشون کوردن و هر کک بر خوشه برداشت و رداش ام اُسوندن. اما او جومه درز نداشت، بلکه یه تیکه ا بالا تا زر بفته بیس بید.^{۲۴} اوسون به یکدو گفتن: «جَهه یان قل قل گنم، هله قرعه بهم به نوم هر کک اُفتید سی اووه.» ایطو گفته کتابا مقدس به حَققت رسید که:

«جومامه بن خوشون بر کوردن.

و سر ردام قرعه بسن.»

پ سربازون ام ایطو کوردن.

^{۲۵} پا صلیب عیسی، مار او و خالش و مریم زونه کلویاس و مریم مَجْدَلِیّه وستّه بیدن.^{۲۶} وختی عیسی مارش و او شاگرده که دوس داشت دید که پلی مارش وستّه بید، به مارش گف: «بانو، ا ایسون به بعد او کووکت ببووه.»

۲۷ بعد به او شاگرد گُف: «آ ایسون به بعد او مارت ببووه.» آ هَمو ساعت، او شاگرد، او وه به خونسش بورد.

مرگ عیسی

۲۸ اوسون عیسی دونس که همه چی کامل بیسه، سی یانکه نوشتا کتابا مقدس به تحقق رسن، گُف: «تشنمه.» ۲۹ اونجون خمره پُر آ شراب ترشیده بید. هُنون ابرییه م شراب تروش وندن وان سر نیی رندن و نوها دوشش بوردن. ۳۰ وختی عیسی شراب مَرّه کورد، گُف: «تموم بیس.» اوسون سرش زر بس و روح خوشه تسلیم کورد.

۳۱ او روز، روز 'تهیه' عِد پسخ بید و صوباش شمیه مقدس گپ بید. آ اونجون که گپون یهود نخاسن اجساد تا روز بعد سر صلیب منن، آ پیلاتس مخاسن تا ساق پاها او سو تان اشکنه و اجسادشون آ صلیب آره زر. ۳۲ پ سربازون اومن و ساق پاها نفر اول و او یکه دگنه که پی عیسی سر صلیب بید اشکنیدن. ۳۳ اما وختی به عیسی رسیدن و دیدن مورده، ساقا پاهاشن ن اشکنیدن. ۳۴ اما یکه آ سربازون نیزه م پلش کورد که هموسون خین و او آرش روون بیس. ۳۵ وانکه یان دید، شوهادت بدهه تا شمون ایمون آره. شوهادت او راس بید و او دونه که حقت بگووه. ۳۶ هُنون اتفاق اُفتیدن تا نوشتا کتابا مقدس به حقت رسن که: «هیچ کو آ استخوانش نم اشگه.» ۳۷ و همیطو م بخشه دگه کتاب بگووه: «ور وانکه نیزه رندنش، سل بگن.»

تدفین عیسی

۳۸ اوسون یوسف، آل شر رامه، آ پیلاتس درخاس کورد که بدن عیسان اُسونه. یوسف آ پروون عیسی بید، اما پنهونی، سی یانکه آ یهودیون بترسید. پیلاتس او وه اجازه دا، پ او مه و بدن عیسان اُسوند. ۳۹ نيقوديموس ام که پشتر شو به شو پیش عیسی رفت بید، او مه و پی خودش عطر مُر و عود چن سی کیلو آورد. ۴۰ پ هُنون بدن عیسان بوردن و به رسم تدفین یهودیون، پی عطر م کفن لَفیندش. ۴۱ اونجون که عیسی مصلوب بیس، باغه بید و م او باغ مقبره تازه بید که هنی هیچ مورده اونجون نوندن بید. ۴۲ سی یانکه روز 'تهیه' عِد پسخ بید و او مقبره ام نریک بید، بدن عیسان م وان وندن.

۱ روز اول هفته، سحر گه، وختی که هوا هنی توریک بید، مریم مَجْدَلِيَّه به مقبره اومه و دید که سینگ ا نوها مقبره کناره سولسه. ۲ پ دو گند و پیش شَمعون پِطْرُس و او شاگرد دِگه که عیسی دوشش داش، رفت و گُف: «سرورمون ا مقبره بوردنه و ندونم کجا وندنشه.» ۳ پ پِطْرُس پی او شاگرد دِگه اومِن دَر و اَلَا مقبره رفتن. ۴ هر دون پی یَک دو بگندن؛ اما او شاگرد تندتر رفت و نوهاتر ا پِطْرُس به مقبره رسید. ۵ پ دولو بیس، سیل کورد و دید که پارچا کفن هسن اما م مقبره نرفت. ۶ شَمعون پِطْرُس اَم دُما او اومه و م مقبره رفت، دید که پارچا کفن اونجون هسن، ۷ اما دَسْمَالِه که گرد سر عیسی بَسَن بید، پَلی پارچا کفن نَبید، بلکه جدا ا کفن تا بیسه و جایه دِگه بید. ۸ پ او شاگرد دِگه اَم که اول به مقبره رسید بید، اومه داخل دید و ایمون اورد که عیسی زنده بیسه. ۹ سی یانکه شاگردون هنی به نوشتا کتابا مقدس که او وا ا موردون زنده بووه پی نبوردن بید. ۱۰ اوسون او دو شاگرد به خوئه ورگشتن.

ظاهر بیسن عیسی وَر مریم مَجْدَلِيَّه

۱۱ و اما مریم، دَم دَر، زیک مقبره وسته بید و بگریوس. او همیطو که بگریوس دولو بیس تا م مقبرئه بیئه. ۱۲ هموسون دو تا ملاکه دید که جومه سفد و رَشون بید و اونجون که پشتر بدن عیسان وندن بید، یکه جا سرش و یکه دِگه جا پاهاش نَسَه بیدن. ۱۳ هُنون به او گفتن: «ای زونه، اچه بگریوی؟» او جواب دا: «سرورم بوردنه و ندونم کجا وندنشه.» ۱۴ وختی یان گُف، ورگشت و عیسان اونجون وسته دید، اما اووه ن اشناخت. ۱۵ عیسی به او گُف: «ای زونه، اچه بگریوی؟ دُما کی بگردی؟» مریم به گمون یانکه او باغبونه، گفتن: «سرورم، اَر تو اووه بوردیه، به مو گو کجا وندیشه تا رووم وردارم.» ۱۶ عیسی اووه بونگ کورد، گُف: «ای مریم!» مریم اَلَا عیسی ورگشت و پی زبون عبرانیون گُف: «رَبّونی!» (یعنه استاد). ۱۷ عیسی گُف: «وَر مو دَس مَزَن، سی یانکه هنی پیش بووه صعود نکوردمه. بلکه پیش برارووم رو و گوشون که پیش بووم و بووه شمون و خدا خودم و خدا شمون صعود بگنم.» ۱۸ مریم مَجْدَلِيَّه رفت و شاگردونه خبر کورد که «عیسی خداوند دیدم!» و هر چی او گُف بید، به هُنون بازگو کورد.

ظاهر بیسن عیسی وَر شاگردون

۱۹ شو همو روز، که روز اول هفته بید، وختی که شاگردون گرد بیسن بید و دَران ا ترس یهودیون قفل کوردن بید، عیسی اومه و منجاشون وسید و گُف: «سلام وَر شمون با!» ۲۰ وختی یان گُف، اوسون دَسا و پَلیش به هُنون نشون

دا. شاگردانش پی دیدن خداوندشون خلی شاد بیسن. ^{۲۱} عیسی آندو به هُنون گُف: «سلام وَر شُمون با! هَموطو که بووه مون فرسئید، موئم شُمون بفرسئم.» ^{۲۲} وختی یان گُف، وَر هُنون دمید و فرمود: «روح‌القدس پدا کُنه. ^{۲۳} آر گناها گسیه بخشیه، هُنون بخشیده ببون؛ و آر گناها گسیه نبخشیه، هُنون بخشیده نم ببون.»

عیسی و توما

^{۲۴} وختی که عیسی اوّمه، توما، یکه آ او دوزه حووری، که دوقلو ام بگفتنش، پشون نبید. ^{۲۵} پ بقیه شاگردون به او گفتن: «خداوند دیدمه!» اما او به هُنون گُف: «تا مو خودم جا مخانه م دساش نبیئم و کلگمه م جا مخا و دسمه م سیلا پلّیش نوئم، ایمون نم میارم.» ^{۲۶} بعد آ هَش روز، شاگردون عیسی آندو م خونه بیدن و توما ام پشون بید. در حاله که درا قفل بیدن عیسی اوّمه و بِنشون وسید و گُف: «سلام وَر شُمون!» ^{۲۷} اوسون به توما گُف: «کلک خوته اینجون وَن و دَسام سیل کُن و دَسَت بیار و م سیلا پلّیم وَن و بی ایمون مبات. بلکه ایمون داشته بات.» ^{۲۸} توما به او گُف: «ای خداوند و خدای مو!» ^{۲۹} عیسی گُف: «آیا چو مون دیدی ایمون اوردی؟ خووشا به حال هُنون که ندیده، ایمون بمیارن.»

هدف ای کتاب

^{۳۰} عیسی آیات و معجزا زیاد دِگه ام در حضور شاگردون ظاهر کورد بید که م ای کتاب نوشته نبیسه. ^{۳۱} اما هَمی قدر نوشته بیس تا ایمون آره که عیسی هَمو مسیح موعود، کووک خداس، تا پی ای ایمون، به نومش حیات ابدی داشته بووه.

۲۱

ظاهر بیسن عیسی وَر هَف تا آ شاگردون

^۱ قدره بعد، عیسی آندو یکتَه دِگه کنار دریاچه تیریه که هَمو دریاچه جلیله خوشه وَر شاگردون ظاهر کورد. ظاهر بیسنش ایطو بید: ^۲ روزه شَمعون پطرس، توما معروف به دوقلو، ننتائیل ا مردم قانا جلیل، کووکون زیدی و دو شاگرد دِگه پی یک بیدن. ^۳ شَمعون پطرس به هُنون گُف: «مو سی صد موهی برووم.» هُنون گفتن: «اُمون ام پیِت میایم.» پ رفتن در و سوار بلم بیسن.

اما او شُو چی صد نکوردن. ۴ سحر گه، عیسی کنار ساحل وسید؛ اما شاگردون نفمیدن که عیساس. ۵ او به هُنون گُف: «ای دوسون، چی سی خوردن نداره؟» جواب دان: «نه!» ۶ گُف: «تور طرف راس بلم بهه اونجون موهی بگره.» هُنون ام همو کار کوردن و اقدّه موهی گروفتن که نترسن تور م بلم گشن. ۷ شاگردیه که عیسی دوسش داش، به پطرس گُف: «یان خداونده!» شمعون پطرس تا شنف که خداونده، همو دم جومشه دور خودش لَفنید سی یانکه جومشه درورد بید و خوشه بس او و پی شنو تا ساحل رسید. ۸ اما شاگردون دگه پی بلم اوین، در حاله که تور پُر ا موهی پی خوشون بکشیدن، سی یانکه فاصله هُنون تا ساحل پنجا متر بیشتر نبید.

۹ وختی به ساحل رسیدن، دیدن تشیه پی زغال روشنه و موهی ریش وندّه و نون ام هی. ۱۰ عیسی به هُنون گُف: «ا موهیونه که ایسون گروفتیه، بیاره.» ۱۱ شمعون پطرس م بلم رفت و تور به ساحل کشید. تورشون پُر ا موهیون گپ بید، شماردنشون و صد و پنجا و سو موهی بیدن. پی یانکه موهیون اقدّه زیاد بیدن، اما تور ندرس بید. ۱۲ عیسی به هُنون گُف: «بیایه ناشتا خوره.» هیچ کو ا شاگردون جرأت نکورد ا او پرسه، «تو کی هسی؟» سی یانکه دونسن او خداونده. ۱۳ عیسی پش اوّمه، نون گروفت و به هُنون دا و بعد ام موهی داشون. ۱۴ یان سوومی زهه بید که عیسی بعد ا ورسیدن ا موردون خوشه ور شاگردونش ظاهر کورد.

گفتگو عیسی پی پطرس

۱۵ بعد ا ناشتا، عیسی ا شمعون پطرس پرسید: «ای شمعون کووک یوحنا، آیا مون بیشتر ا هُنون دوس دوری؟» شمعون پطرس جواب دا: «بله سرورم؛ تو دونی که دوست دارم.» عیسی به او گُف: «به بروئم خوراک ده.» ۱۶ ر دووم عیسی آزش پرسید: «ای شمعون کووک یوحنا آیا مون دوس دوری؟» جواب دا: «بله سرورم؛ دونی که دوست دارم.» عیسی گُف: «ا بروئم چوپونی کن.» ۱۷ ر سووم عیسی به او گُف: «ای شمعون کووک یوحنا آیا مون دوس دوری؟» پطرس ا یانکه عیسی سو ر آزش پرسید بید که، «آیا مون دوس دوری؟» دلش گرس و جواب دا: «سرورم، تو ا همه چی آگوهی دوری؛ تو دونی که مو دوست دارم.» عیسی گُف: «به گوسفندوئم خوراک ده.» ۱۸ یقین داشته بات، به تو بگووم، زموئه که جَوونتر بیدی کمر خوته بیسی و هر جا محوسی برفتی، اما وختی پیر بوی دسات واز کُنی و کسبه دگه کمرته ببندّه و جایه که نخه بیره.» ۱۹ عیسی پی ای قِصا اشاره به مرگه بکورد که

پطرس پی وان خدان جلال بدّهه. بعدش عیسی به او گُف: «أ دُما مو بیو.»
 ۲۰ اوسون پطرس ورگشت و دید او شاگردیه که عیسی دوشش داش ا دُماشون
 بمیایه. او همو وان بید که وخت شوم وَر سینه عیسی تکیه دا بید و آزش
 پرسید بید، «سرورُم، کیه که تون تسلیم دشمن بکنه؟» ۲۱ وختی پطرس اووه
 دید، ا عیسی پرسید: «سرور مو، پ او چه ببوه؟» ۲۲ عیسی به پطرس گُف:
 «أر خاسه بووم تا وخت ورگشتنم بمنه، تو چکار دوری؟ تو ا دُما مو بیو!»
 ۲۳ پ ای گمون بن برارون شایع بیس که او شاگرد نم میره، در حاله که عیسی
 به پطرس نگف بید که او نم میره، بلکه گُف بید «أر خاسه بووم تا وخت
 ورگشتنم زنده بمنه، تو چکار دوری؟»
 ۲۴ یان همو شاگردیه که ای چیان نوشته و به ای چیا شوهادت بدّهه. امون
 دونم که شوهادتش راسه.

خاتمه

۲۵ عیسی کارا جلی زیاد دگه ام کورد که ار خاسه بووم یک به یک
 نوسمشون، گمون نم گنم کل دنیا ام گنجایش ای نوشتان داشته بووه.

